

TROBADA cappel·lv

COORDINADORA D'ALUMNES, PARES I PROFESSORS
PER L'ENSENYAMENT PÚBLIC EN VALENCIÀ

El periòdic de la Trobada de Benimaclet

MAIG 2010

XXIII TROBADA D'ESCOLES EN VALENCIÀ DE VALÈNCIA
A BENIMACLET, DEL 26 D'ABRIL AL 21 DE MAIG

25 anys d'ensenyament en valencià, 25 anys creixent en valencià

Eduquem
cantant,
cantem educant

PÀGINA 18

Homenatge als
nostres
mestres

PÀGINA 21

Benimaclet Viu!

PÀGINA 24

EDITORIAL

Benvinguts

CAPPEPV

Aquest 16 de maig celebrem a Benimaclet la XXIII Trobada d'escoles en valencià. L'any 2006, després d'alguns anys de celebrar la Trobada al passeig de l'Albereda de la ciutat de València, la CAPPEPV prengué la decisió de dur les Trobades als barris de la ciutat. Amb aquesta decisió preteníem acostar la festa a les escoles de cada barri i potenciar la participació de totes els entitats i persones interessades a participar directament a l'organització de la festa. Volíem acostar-nos a les persones i generar dinàmiques participatives que foren mútuament enriquidores; crear complicitats a favor de la llengua i la cultura; aprofundir en el coneixement de la realitat de cada barri i permetre que aquest tingués una eina addicional de projecció de la identitat i dels seus problemes aprofitant el moviment social i mediàtic que comporten les Trobades.

Així, l'any 2006 ens trobàrem tots i totes al Marítim, al 2007 tots els centres acudirem a la crida de Sant Marcel·lí, va ser al 2008 que ens reunírem a Aiora-Camins al Grau i, l'any passat, vam estar convidats a Benimàmet.

Ara toca Benimaclet

La CAPPEPV, com tots sabreu, treballa diàriament en la defensa de la nostra llengua, especi-

alment en la seua vessant educativa. La nostra llengua tan ignorada, quan no bandejada obertament, per les nostres institucions i el nostre govern de la Generalitat. En aqueix objectiu necessitem, sol·licitem, l'ajuda i col·laboració de tots i totes. Només que entre tots, sense exclusions, ho farem possible.

En educació no corren bons temps: la demanda de centres en valencià augmenta any rere any i els nostres xiquets no poden estudiar en valencià perquè l'oferta és insuficient. Els problemes que afecten els nostres centres són per tots de sobra coneguts: barracons, falta de professorat amb qualificació adequada, centres de més de 50 anys amb deficiències serioses, xinés, plans plurilingües on precisament s'obliden de la nostra llengua, falta d'especialistes per a l'alumnat amb més necessitats.... ¿On van els nostres impostos? A l'educació publica ben segur que no! Els nostres governants havíem de saber que un país ric i benestant és un país que basa el seu futur en l'educació, en la formació de les seues generacions més joves. Invertir en educació és una garantia de futur, de sostenibilitat, de progrés i de justícia social. Els grans esdeveniments passen, les inversions que necessiten són de dubtosa rendibilitat social i ens posen, com a socie-

tat, en situació de dependència. L'educació és la garantia de futur d'unes generacions més formades, més preparades i arrelades a la nostra societat. Cal que ens escolten els nostres governant i cal dir-los-ho ben alt i clar.

Per això, enguany, més que mai us convidem a que ocupeu Benimaclet. Si penseu que val la pena lluitar per una educació de més qualitat us esperem a tots i a totes a la Trobada d'escoles en valencià i a cada un dels actes que a Benimaclet s'organitzen i que teniu al programa.

Benimaclet ens ha rebut amb els braços oberts i la seua gent i les seues entitats han treballat de valent per organitzar aquesta Trobada i que siga un èxit. Veniu tots i totes i fem que siga un èxit la festa per l'escola i la llengua dels valencians.

Veniu tots el 16 de maig a Benimaclet. El valencià és la clau. Vosaltres teniu la clau

TU TENS LA CLAU

PUBLICITAT

terra
alimentant i construint resistències

ARA
menú migdia!

baró de s. petrillo 9. Benimaclet
València · www.elterra.org

ovidi sambonet, disseny
ovidisambonet@gmail.com

Solament entenc el disseny com a una col·laboració entre persones, proper i en constant diàleg. Veient les coses des de una altra perspectiva, aprofitant el que en un principi poden semblar limitacions.

escola valenciana FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA

25 ANYS

EDITA I DISTRIBUEIX: Fundació Escola Valenciana
c/ Jose Grollo 91 baix, Benicalap, València 46025

TIRADA: 8000 exemplars

Publicació editada amb motiu de la Trobada d'Escoles en Valencià de Benimaclet Maig de 2010.

IMPRIMEIX: Indugraf Offset S.A. 977 29 64 77

MANIFEST

25 anys de Trobades d'Escoles en València

FEDERACIÓ ESCOLA VALENCIANA

Jo voldria, jo vull creure que és necessari escriure tots els versos ben consonantats i obeint certes lleis en un valencià ben nostre.

“La clau que obri tots els panys”

Vicent Andrés Estellés

Durant el 2010 anem a celebrar 25 anys de Trobades. En aquest període de temps Escola Valenciana Federació d'Associacions per la Llengua, ha vetllat perquè el procés de normalització de la nostra llengua tinguera una aplicació generalitzada al País Valencià. Cal dir que ha estat un treball constant fruit de la tasca que, any rere any, han portat endavant una gran quantitat de persones de les nostres comarques, fent de la seua aportació un projecte col·lectiu sense precedents. És el moment d'expressar el nostre agraïment a les persones que com TU, segueixen treballant per la revitalització i la recuperació de la nostra llengua.

Amb TU, vàrem encetar fa 25 anys el camí de les Trobades d'Escoles en València reivindicant un sistema educatiu en la nostra llengua. Amb TU, hem aconseguit passar dels 10.600 alumnes matriculats en valencià als 211.000 actuals, i que amb TU superarem any rere any. Amb TU hem creat el Sambori, el Voluntariat pel Valencià, La Gira, el Cinema a l'Escola, etc. i hem tret al carrer milers de persones per reivindicar l'escola en valencià. Amb TU demanem viure plenament en valencià, i també amb TU treballarem per un País més sostenible i més democràtic. Amb TU continuarem escrivint els versos que reforcen la defensa de la nostra llengua. Per això després de 25 anys, el lema de les Trobades és: TU TENS LA CLAU.

Els temps han canviat i cal enllestir nous reptes amb una bona dosi d'esperança i també, amb una dosi generosa de debat i adaptació a les noves circumstàncies. Davant la desmobilització ciutadana, la desesperança, el dèficit de cultura democràtica; davant la manca de sensibilitat i promoció de l'ensenyament i ús del valencià,... nosaltres hem de continuar obrint pas i albirar noves iniciatives. Hem de sumar gent i projectes que reviscolen la nostra cultura i la nostra llengua.

Han passat més de 25 anys de l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) i sembla mentida que alguns passatges de la cançó del Tio Canya tinguen encara vigència. L'esperit de la recuperació i normalització de la nostra llengua està per damunt d'acords polítics, negociacions sindicals i esborranys de lleis. Des d'Escola Valenciana pensem que els valencians i valencianes no podem esperar un quart de segle més per a reconèixer la necessitat del requisit lingüístic en totes les administracions. Perquè el valencià és de llei, perquè cal respectar els nostres drets lingüístics i perquè el Tio Canya ha de tornar a València i veure que pot expressar-se i ser atès en la seua llengua, la que el seu besnét aprèn a l'escola.

Ara és el moment d'estimar el nostre país, la nostra llengua, i la nostra cultura. Hem d'abandonar i deixar el victimisme. Hem de ser optimistes perquè el treball diari, l'esforç i l'experiència del dia a dia ens carreguen de raó. Hem de proclamar ben alt que el valencià obre les portes a les llengües i al plurilingüisme, obre les portes al futur. Hem d'alçar la cara, obrir els ulls i guaitar el present amb la dignitat que es mereix

la nostra llengua i el nostre poble. Hem d'obrir les finestres i les portes del País. Amb TU podem i volem somiar el demà. **TU TENS LA CLAU.**

INSTITUCIONS

Benimaclet bull

ENRIC SENABRE CARBONELL

No n'és casual que enguany les Trobades d'escoles en valencià de València se celebren a Benimaclet, perquè Benimaclet bull d'activitat ciutadana. La creació de Benimaclet viu, la plataforma que agrupa les entitats organitzadores de les Trobades n'és només una mostra. Perquè Benimaclet s'hi troba en una espècie d'estat de gràcia. L'Associació de veïns es troba en plena activitat, s'ha creat Benimaclet autogestió, una plataforma de veïns que ha començat a actuar directament sobre els terrenys destinats a equipaments públics que l'Ajuntament manté en l'abandó més absolut des de fa anys, i ja ha construït un pàrking per als veïns.

Benimaclet està en ebullició, i per això no és estrany que organitze les Trobades. En la societat civil invertebrada en la qual vivim, les Trobades s'han convertit, possiblement, en l'esdeveniment social més representatiu d'una societat civil en vies d'extinció. En una societat que ha abandonat l'activitat política a uns representants que conviuen alegrement amb la corrupció i l'amiguisme més vergonyós, el fet de mantenir vives les Trobades, un esdeveniment social organitzat directament pels pares i ma-

res, representa un bri d'esperança en un món desesperant. Potser el seu caràcter integrador i voluntari afegeix una transcendència a l'acte, perquè més enllà de la política partidista, les Trobades fan política en el sentit autèntic del terme, el de la participació ciutadana per exigir els drets socials. I, encara que sembla el contrari, encara que simulen mirar cap a un altre lloc, any rere any, els polítics de torn prenen nota d'aquest crit il·lusionat i sincer i, potser per això, encara mantenim uns mínims de supervivència de l'escola en valencià. Però estic segur que estan esperant, amagats, a que el moviment es desinflen, perquè als que manen no els interessa gens que la societat civil parle, la prefereixen callada i adormida.

De l'èxit i força de les Trobades depenen moltes coses, però entre altres en depén la nostra supervivència, la d'una ciutadania activa, crítica i participativa que parla alt i clar en valencià.

Benvinguts i endavant

AMPA CP PARE CATALÀ DE BENIMACLET

Des d'una associació de mares i pares d'una escola com la nostra (un centre públic d'Infantil i Primària, degà de les línies en valencià a Benimaclet), volem aprofitar l'alta-veu d'aquesta publicació per donar la nostra més sincera benvinguda a tothom. A tots els xiquets i xiquetes, joves, mares i pares, mestres, etc. Ciutadans i ciutadanes anònimes que d'alguna manera us heu volgut sumar a la festa de les Trobades d'enguany a la ciutat de València i, per això, us heu acostat a celebrar-la al nostre barri.

Contra la fins a cert punt inevitable sensació de repetició que pot donar el fet que aquestes Trobades arriben enguany a la seua 23a edició a la ciutat, ens agradaria transmetre-vos que això és, com a molt, simplement el que sembla: una sensació. La realitat, vista precisament amb la perspectiva del temps, és que el moviment cívic que representen aquestes Trobades, des del seu naixement, representa una força social en constant avanç; una realitat feta de la suma de molts passos endavant que, entre altres efectes, inevitablement està interpel·lant el conjunt de la ciutadania valenciana perquè també es moga per allò que ha de ser fonament de la seua pròpia identitat: la recuperació plena de la nostra llengua com a vehicle per recuperar, per reivindicar, per aspirar a moltes altres coses: a una societat

més justa, més solidària, més acollidora... En una paraula, a una societat més plena.

Com ja deveu saber, una part ben significativa de la societat civil de Benimaclet ha volgut respondre a aquesta interpel·lació que representen les Trobades i, coherentment amb això, no sols s'ha mobilitzat perquè la XXIII Trobada d'Escoles en Valencià al Cap i Casal siga la més digna possible; a més a més, ha pretès que la saó que deixi al barri aquesta celebració servisca perquè l'endemà mateix de la festa la voluntat de mantindre aquest esperit de mobilització cívica i d'actuar junts continue aplegant al voltant d'una taula col·lectius i entitats de Benimaclet ben diversos. Això és la plataforma Benimaclet Viu, una iniciativa que allà fins on arribe durà en l'explicació dels seus orígens l'ementa del fenomen de les Trobades.

Benimaclet, com tants altres bons llocs d'acollida, és un barri que, amb una estranya i càlida rapidesa, fa sentir veí a tot aquell que hi arriba i, per això, part integrant de la seua vida comunitària. Deixeu-nos expressar-vos el nostre desig que, ni que tan sols siga per un dia, també tots vosaltres, durant totes les activitats que genere aquesta Trobada, us sentiu veïns i part viva de Benimaclet. És per això també que ens hem volgut mobilitzar.

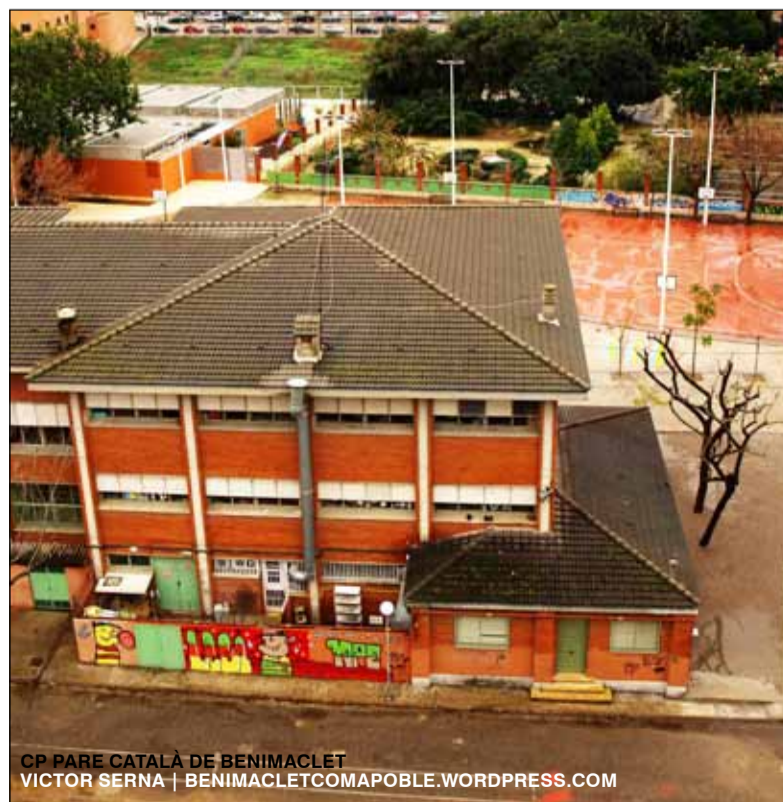
PUBLICITAT

C/. Nuestra Señora de Gracia, 6
46001 - Valencia tel-fax 963518997
Compra-venta y cambio de Discos y CD's
WWW.DISCOSOLDIES.COM
tienda@discosoldies.com

LLVERNÀ
teatre
www.lluernateatre.com

CP PARE CATALÀ DE BENIMACLET
VICTOR SERNA | BENIMACLETCOMAPOBLE.WORDPRESS.COM

ENTITATS

Benimaclet, terra d'acollida

OCTAVI RUIZ, MILITANT DE MAULETS, EL JOVENT INDEPENDENTISTA I REVOLUCIONARI

“Benimaclet és diferent!!”, qui de nosaltres no ha escoltat en moltes ocasions, aquesta afirmació per part de joves vinguts d'arreu de les nostres comarques a estudiar o a treballar de manera temporal, però que han acabat instal·lant-se definitivament a viure al barri? Tot i les moltes mancances que tenim: centre de salut, cases bressol, biblioteques preparades per afrontar la gran quantitat d'estudiants que hi viuen..., alguna cosa ha de tindre Benimaclet quan són tants els joves que no sols s'hi instal·len, sinó que parlen amb orgull del seu “barri”. I perquè, els joves ens sentim tant identificats amb Benimaclet? Doncs aquesta resposta necessitaria un autèntic estudi sociològic, però des de la nostra experiència viscuda intentarem respondre aquesta pregunta. Una de les coses que ajuda a la nostra identificació ve donada per la fisonomia de Benimaclet com a poble. Moltes dels joves que venim provenim de pobles

(més grans o més menuts, però, en definitiva pobles....) on els divendres ens podem passejar pel Mercat, on es poden escoltar com passen les hores mitjançant el campanar de la Plaça, on el valencià és la llengua més escoltada tant a persones grans com altres de més joves.... Aquesta fisonomia ens permet identificar-nos de manera plena amb aquest “barri” valencià.

Un altre aspecte important que cal remarcar és el teixit social, que també ens ajuda a aquesta forta identificació. Molts dels joves que vivim a Benimaclet som joves compromesos amb la nostra llengua, amb el nostre territori i amb la nostra cultura. Per això, els joves foren uns dels col·lectius més implicats en la defensa de l'Horta de Benimaclet a principis d'aquest segle XXI, per això els joves portem endavant un projecte tant integrat i important pel barri com és el Centre Social Terra o, per això, iniciatives com

la defensa d'una llar de la cultura per a Benimaclet ha tingut un important ressò entre la gent jove. Per tant, iniciatives com Benimaclet Viu són més necessàries que mai per tal de coordinar les diferents lluites existents a Benimaclet i per tal de donar resposta a les necessitats de totes les nostres veïnes.

Benimaclet, doncs, ha sigut, és i serà diferent. Perquè el teixit social continuarà creixent. Perquè el català continuarà sent la llengua vehicular més utilitzada. Perquè continuarem sent envejats per molts joves d'arreu dels Països Catalans. I perquè joves i no tant joves, continuarem lluitant dia rere dia per denunciar les injustícies socials i la destrucció del territori, per desenvolupar alternatives d'oci i de consum i per fer del valencià la llengua de les futures generacions benimacleteres. Esperem poder escoltar durant molts anys, això de “Benimaclet és diferent”.

VICTOR SERNA | BENIMACLETCOMAPOBLE.WORDPRESS.COM

Tot el que necessites ho trobaràs a Benimaclet

ASCOBE
ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS

ASCOBE és l'Associació de Comerciants de Benimaclet, a la qual pertanyen gran part dels comerços del nostre barri. Com a associació es preocupa d'informar als compradors i assessorar els comerciants, alhora que s'afanya a establir relacions amb altres entitats i col·lectius per tal de col·laborar a fi que el nostre barri siga un lloc on és més fàcil i més agradable viure. Benimaclet és un barri molt viu i, en certa mida, els comerços tenen gran part de responsabilitat en aquest aspecte. A Benimaclet podem trobar pràcticament de tot, hi ha de tot a les nostres botigues. De fet encara es produïx un fenomen cu-

riós; quan la gent va al centre de la ciutat no diu “me'n vaig al centre”, encara se sent la frase “me'n vaig a València”. Ens podem passar dies, setmanes i fins tot mesos sense tindre la necessitat d'eixir del barri per a fer les nostres compres o el nostre recapte i el tracte familiar i acollidor a les botigues ens permet retrobar una tradició molt nostra, molt mediterrània: la conversa tranquil·la amb el venedor i els veïns mentre es compra. Quan anem a les nostres tendes habituals ens tractem pel nom i de tu a tu. Quan anem als comerços de València difícilment ens atindrà la mateixa persona dues voltres

al mateix establiment i el tracte és impersonal, gelat i distant. I us recomane que feu la prova. Compareu els preus d'uns i altres establiments, i em referisc entre el barri i la ciutat, veureu com tenim preus molt, molt competitius. En definitiva, compra en el teu barri i gaudeix del plaer de passejar pels seus carrers i entrar a les seues botigues amb calma perquè ho tens tot en un ramell i no cal que perdes el temps desplaçant-te. Retroba la qualitat de vida que t'oferix el teu barri i a la qual aporten tant els comerciants de Benimaclet.

PUBLICITAT

MULTICOPIA
VALENCIA S.L.
Especialistas en reprografía digital
www.multicopiavalencia.com

Ramón Illuz Nº37 - 46021 VALENCIA
Tel / Fax: 96 360 84 97 - contact@multicopiavalencia.com

FOTOCOPIAS COLOR / B&N

IMPRESIÓN DIGITAL
GRAN FORMATO
PLANOS
ENCUADERNACIONES
PUBLICACIONES

PLASTIFICADOS
CARPETAS
PROYECTOS
ROTULACIÓN INTEGRAL
PUBLICIDAD
LONGS
FAX Y MAS...

Nos avalan más de 20 años de experiencia en el sector

clarió
Recursos lúdico-educatius

www.clario.info

OPINIÓ

El meu poble... Benimaclet

NATXO CALATAYUD I MANCEBO MEMBRE DEL CENTRE SOCIAL TERRA

No fa tants anys... Les xiquetes i els xiquets corrien joiosos entre els camps de tarongers que vorejaven el terme. Escalaven fatigats per respirar sota l'ombra amiga d'aquelles palmeres que habitaven el camí de Vera, al costat del cementiri on descansaven els iaïos. Després jugaven ansiosos a l'amagatall darrere les nombroses alqueries prop d'Orriols. Abans de marxar cap a casa, caminaven una estona degustant amb el vent que els escopia a la cara les dolces aromes dels camps de xufa i alls tendres que separaven Benimaclet i Alboraya. Un cop a casa (tot just al costat de la Cooperativa, prop de la plaça del poble), és clar no hi havia encara la Play ni les teles de 32 polzades, feien amb la inestimable ajuda de la mare els deures que els havien encomanat a l'escola. Després, reien amb la mare i el pare mentre recordaven aquelles vacances on volaven la milotxa a la platja del Cabanyal i una bufada i un mal peu se l'endugué per descobrir nous mons a l'altra part de la Mediterrània. Eren conscients que la mare i el pare també necessitaven els seus somriures per oblidar les dures hores que passaven treballant, ella a la cooperativa d'allis i ell als camps que havia heretat de l'avi i que, tot i que donava molts maldecaps, els feia sentir part d'eixa terra que tant estimaven.

Potser açò pot semblar l'inici d'un conte antic i costumista

al voltant de la vida a un poble del País Valencià. No és així. Aquesta era una realitat al nostre benvolgut Benimaclet. No fa tants anys. Avui, les coses han canviat una mica. L'asfalt ha substituït el verd de les hortes de Benimaclet. L'aigua de les nostres sèquies brolla pudenta fins el barranc del Carraixet. Les xiquetes i els xiquets cada vegada tenen més complicat jugar amb la resta al carrer, car són plens de cotxes nous amb el seu fastigós fum contaminant i pudent. Ja no podem veure des del terrat de casa la línia blava de la mar: les grans finques s'alcen com gegants que ens amenacen de caure i xafar-nos com Gulliver als lil·liputencs.

Altres coses que mancaven abans tampoc ara han millorat. Continuem sense un nou centre de salut per poder atendre tots els nostres malalts. Els nombrosos artistes nadius i nouvinguts no tenen una llar de la cultura on poder exposar, intercanviar o, simplement, parlar de les seues inquietuds. Les escoles també perviuen, algunes amb aquells barracons que recorden els que contenen els majors a la presó de l'exili, altres amb tan pocs diners que cauen a trossos. Encara com són el futur i l'esperança.

Cal recuperar la memòria. I, per això, un exercici imprescindible és començar a construir un futur nou, un futur millor. Amb justícia. Amb igualtat. Amb la

dignitat de ser poble, de ser Benimaclet. El segle XXI ens ha portat noves eines. Les xarxes per un consum responsable, les cooperatives de consumidors i d'agricultura ecològica, la banca ètica, els habitatges socials... Totes aquestes són alternatives per un demà on les persones estiguen per damunt dels interessos dels diners, on les dones no estiguen rellevades a un segon pla en la vida privada, pública i professional i puguen assolir la igualtat real, on podem viure plenament en català i amb respecte cap a les nostres tradicions i cultura comuna.

Hem de ser conscients que ací juga un paper clau una peça: l'Escola Valenciana. Tots aquests valors han de ser ensenyats, explicats, compresos, compartits i educats des d'un principi de les nostres vides. Cal que les nostres xiquetes i joves puguen viure i participar plenament d'una educació més lliure i responsable. Només així podrem assolir un futur lliure per a un poble lliure amb persones lliures. Recuperem els conceptes de la coeducació, la participació, l'emancipació. Tots aquests marquen un camí ben clar: la clau que obri tots els panys, la clau del futur.

A l'igual que les escoles, el Centre Social Terra vol ficar el seu granet d'arena en aquest camí. Perquè volem continuar alimentant i construint resistències des del menjar sa,

VICTOR SERNA | BENIMACLETCOMAPOBLE.WORDPRESS.COM

ecològic, popular i valencià. Perquè volem recuperar el vell concepte de "taverna" de barri on les veïnes i les joves (confluint generacions) puguen ajuntar-se per parlar del que els passa, per riure, per organitzar les festes del barri, per treballar per un barri millor. Perquè volem continuar, com ja fa més de 10 anys, oferint alternatives de vida, d'oci i de lluita a les que ens marquen. Perquè volem, també, ajudar a mantindre viva la flama de la llengua i la cultura que ens volen amagar. Tot això i més és el Terra. En definitiva, el Terra, veïnes, nouvinguts, col·lectius, escoles, persones..., tenim una causa comuna. Recuperar tots aquells valors que fan de Benimaclet un barri (un poble) viu, bonic, alegre i, sobretot, digne.

Perquè no fa tants anys. Les xiquetes i els xiquets tornaran a córrer joiosos pels tarongers que voregen el terme. Escalaran fatigats per respirar sota l'ombra amiga de les palmeres. Abans de marxar cap a casa, caminaran una estona degustant amb el vent que els escopirà a la cara les dolces olors a xufa i a alls tendres. En arribar a casa, acompanyaran la mare i el pare a recollir les verdures ecològiques de la cooperativa de consumidors. I, com no, de tornada cap a casa, passaran una estoneta pel Terra i, junts, riuran recordant com aquestes vacances de pasqua la milotxa va volar més alt que mai al barri del Cabanyal abraçant cases i mar, la nostra mar Mediterrània.

PUBLICITAT

PROYECTOS EDUCATIVOS, SL

ACTIVITATS EXTRESCOLARS
ESCOLES: ESTIU / NADAL / PASQUA /
ES COLA MATINERA
ANIMACIONS EN GENERAL.

BEATRIZ TORTOSA, 39 BAJO
46021 VALÈNCIA
Tel. 963 712 047 / 669 768 058
www.arco-iris.es
info@arco-iris.es

dibudiseñando

Diseño de cosas provechosas

Amparo Pérez Toribio
Telèfon 639747777
Dissenyadora de la samarreta de les Trobades

ACTIVITATS

PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS TROBADA BENIMACLET 2010

DEL 26 D'ABRIL AL 21 DE MAIG, A BENIMACLET ES REALITZARAN UNA SÈRIE D'ACTES CULTURALS I LÚDICS PER TAL DE CELEBRAR LA GRAN FESTA DE LES ESCOLES EN VALÈNCIA. TOTS ELS CENTRES EDUCATIUS DE LA COMARCA ESTAN CONVIDATS A PARTICIPAR-HI POSANT LA SEUA COMPANYIA I ENTUSIASME.

DILLUNS 26.04 **EXPOSICIÓ FOTOGràFICA** Alqueries i cases de l'Horta de Benimaclet, a càrrec del mestre del Pare Català Enric Sanchis. **Fins al dia 16 de maig.**

DIMECRES 05.05 **18:00h HOMENATGE ALS MESTRES CARLES SALVADOR I VENTURA PASQUAL.** TAULA RODONA amb l'assistència de Vicent Pitarh (C. Salvador) i Vicent Torregrosa (V.Pasqual). Lloc: IES FERRER I GUÀRDIA

DIVENDRES 07.05 **18:00h CONCERT** a càrrec de la Banda Juvenil del CIM Benimaclet. LLOC: CEIP Pare Català. PROGRAMA: CONJUNT INSTRUMENTAL PRIMER CICLE: **MARXA GLADIATOR** _____ Hans Zimmer **EL REI LLEÓ** _____ Elton John **ADSPIRANTÍSSIMO** _____ Jan Van Beekum CONJUNT INSTRUMENTAL SEGON CICLE **ANIVERSARY MARCHA-CHA** Jef Penders **DAKOTA** _____ Jacob de Haan **PILATUS** _____ Steven Reineke **PATRULLA AMERICANA** _____ Glenn Miller Director: Jorge García Romero

DISSABTE 08.05 **HOMENATGE ALS MESTRES CARLES SALVADOR I VENTURA PASQUAL.** **10:00h.** Visita al cementiri. **11:00h.** Descobriments de la placa al Col·legi Carles Salvador de Benimaclet. **11:30h.** Lectura de poemes de Carles Salvador i Pasqual Asins, des del balcó de l'Assemblea de Veïns. Reciten Toni Defez, Pau Esteve i Rosa Navarro. **12:00h.** Dansetes a la plaça amb dolçaina i tabal, jocs gegants per als menuts, partides de pilota amb xiquets i xiquetes, orxata i vermut a la plaça del poble.

DIJOUS 13.05 **18:00h. ACTE D'ENTREGA PREMIS SAMBORI I BALDIRI REIXAC:** Entrega dels premis col·lectius i els individuals d'ed. Infantil. Entrega premi a l'escola guardonada dels Premis Baldiri Reixac.

Entrega premis de primària, ESO, Batxillerat i adults.

ACTES D'ANIMACIÓ: Actuacions de LLUERNA Teatre. Música d'ESTRELA ROJA DE BENIMACLET, Colla de dolçaines i tabals. Interpretació de l'himne "Per el cant de les Trobades" a càrrec d'alumnes de l'IES Ferrer i Guàrdia. Lletra Manel Rodríguez, música Pedro Balbuena. LA MUXERENGA DE VALÈNCIA. DIMONIS DE BENIMACLET

PARLAMENTS: Presentació a càrrec d'Enric Esteve. Per la UPV parlarà José M. Meseguer.

DISSABTE 15.05 **11.30h. ACTE A CA REVOLTA** c/Santa Teresa, nº10 **TE'N CONTARÉ MÉS DE QUATRE.** Contes per escoltar, gaudir i sentir. Pels conta-contes: LLORENÇ JIMÉNEZ NÚRIA URIOZ VICENT CORTÉS

DIUMENGE 16.05 **10:00h. CERCAVILA** pels carrers de Benimaclet: Parteix de la Plaça Machado, pel carrer Masquefa a la Plaça de Benimaclet. Continua pel carrer Murta a Germans Vilallonga travessant Dtor Saragosa, per Ramón Asensio a Guardia Civil. Animació i a càrrec dels diferents grups de músics de Benimaclet que ens ofereixen la seua participació desinteressada: BANDA DE MÚSICA DE BENIMACLET -C.I.M. "ESTRELA ROJA DE BENIMACLET". COL·LA DE DOLÇAINES I TABALS. CENTURIA GRUP DE GAITES

11:00h. INTERPRETACIÓ per alumnes de l'IES de l'himne "Per el cant de les Trobades". Lletra Manel Rodríguez Castelló, música Pedro Balbuena Tamayo. **DANSETES** pels xiquets i xiquetes dels col·legis Carles Salvador i Pare Català i música "Estela Roja de Benimaclet" Colla de dolçaines i tabals.

11:00h a 13:30h. TALLERS a càrrec dels col·legis i entitats que participen. CLARIÓ - Jocs gegants d'arreu del món. TALLER PINTURA MURAL: dinamitzat per "Grafic

ters" de la UPV, a la tanca de Institut Ferrer i Guàrdia. MUXERENGA DE VALÈNCIA **11:30h.** Contacontes Ricardo amb: Contes a la maleta.

12:00h. Partides d'Escacs. Simultànies, amb la participació de Grans Mestres del País Valencià

12:00h. a 15:00h. FIRA DE LA MÚSICA EN VALÈNCIA. Promoció, venda i signatura de discos amb la participació del Col·lectiu de Músics i Cantants en Valencià Ovidi Montllor (COM) i Discos Oldies. Presentacions i entrevistes en directe conduïdes per Josep Vicent Frechina amb la participació de: **Rafa Xambó, Amanida Peiot, Soul Atac, Artaica, Màrius Asensi i 21 Grams, Quamlibet, Carles Enguix, Pau Alabajos, 121 dB, Dani Miquel, Al Tall, Mara Aranda, Toni de l'Hostal, Naia, Doctor Dropo, Ànima Maleïda, Gent del Desert, Senior, Lluís Vicent, Sergi Contrí, Tro de Bak, The Skafeinats, Sklatasangs, Atzembra,** i molts més que de segur s'hi deixaran caure per ací.

16:00h. a 19:00h. ACTUACIONS EN DIRECTE: **The Rock Roaches, Atzembra i Naia.**

DIVENDRES 21.05 **22:00h. CONCERT GIRA 10.** Col·legi Pare Català: **Obrint Pas** (acústic), **BKS** (Benimaclet Klub Ska) i **Desgavell.**

PUBLICITAT

Iván Francisco Mir Dolz
Delegado

MAPFRE

C/ Jaime Esteve Cubells, 1 bajo
46020 VALENCIA
Tel. 96 362 55 02 - Fax 96 362 77 52

imirdol2@mapfre.com

café

L'Antara

Varietat de focallibres engadades y postres

C/ Major Magand, 11
Valencia (Benimaclet)
Reserva (96) 361 38 92

TACAITACA

EMILIO BARÓ, 24
VALENCIA
TLF: 96 361 3895

LA TRACA

LLIBRERIA - PAPERERIA

C/ Enric Navarro, 15 - 46020 - València
Tel: 96 393 60 71 - Tel/fax: 96 361 38 09
e-mail: admin@litracallibres.onored.com

OPINIÓ

Val el valencià?

PAU RAUSELL. ECONOMIA APLICADA A LA CULTURA. UV

Nombroses Ciències Humanes i Socials ja ens han demostrat els efectes beneficiosos de les societats plurilingües o els avantatges de la valoració de les llengües que són sentides com a pròpies. La pedagogia i la sociolingüística ja ens va demostrar que els xiquets educats en dues llengües mostren més capacitats lingüístiques en ambdues llengües, que els formats en entorns monolingües. Des de l'antropologia fins a la Psicologia Social ens demostren que el reconeixement de la llengua pròpia és un element essencial per a conformació del sentiment d'identitat i aquest és un dels ingredients bàsics de la recepta de la felicitat i el benestar individual. L'Economia però, també aporta arguments. La tradició de recerca en Economia de la Llengua prové sobretot de països plurilingües com Suïssa i Canadà.

Dissortadament, tot i que la diversitat lingüística espanyola i la singularitat de les polítiques de recuperació lingüística, la investigació tingut poc ressò i la literatura principal prové de camps disciplinars com la Sociolingüística, la Filologia o l'Història. Sols molt recentment han aparegut algunes publicacions on s'analitza la qüestió lingü-

ística des d'un perspectiva metodològica de l'economia. La Fundació Telefónica ha realitzat una sèrie d'informes interdisciplinaris que reuneix economistes, sociòlegs, estadístics i experts lingüístics per quantificar el valor intangible de la llengua espanyola en l'era de la globalització.

Especialment estàn interessats sobre el valor econòmic de la llengua espanyola com a ferramenta de "soft power" per a la major presència de la "potència cultural i econòmica espanyola" al món globalitzat. Però a l'àmbit d'altres llengües les recerques són més escasses. Sorprenentment un economista peruà, que avui treballa a una universitat de Nova York, va realitzar al 2003 un treball des de la Universitat Carlos III de Madrid (que et semblai) que es titulava The Catalan Premium: Language and Employment in Catalonia on arribava a la conclusió que "Les persones que parlen i llegeixen el català tenen entre un 3% i un 5% més de possibilitats d'estar ocupades que les que no ho entenen ni el parlen". Es a dir el mercat recompensa el coneixement lingüístic.

Ací a València l'economista Vicent Soler fa algunes setmanes declarava "El grau

d'autoestima com a poble i l'interès per aconseguir visibilitat com a tal mitjançant el cultiu decidit de les senyes d'identitat, particularment de la llengua", poden afegir potencial de creixement a un territori. No és una reflexió extemporània, assenyalava molt bé el mitjà de comunicació. La renda per càpita dels valencians fa 15 anys en caiguda lliure en comparació amb l'espanyola. El 1995 compartíem el mateix nivell. Ara, en canvi, la renda per càpita valenciana és 11,4 punts inferior a la mitjana estatal.

Curiosament és des de fa 15 anys que les autoritats valencianes menyspreen les Trobades d'Escoles en València. Però, tal i com assenyalem a altres textos La pregunta ara és: Un valencià amb habilitats lingüístiques en llengua catalana, obté diferències salarials, en les mateixes condicions de formació i experiència?. Si la resposta fora sí (i des d'ací aprofite per si algú li abelleix finançar la recerca) probablement la situació del valencià per les properes dècades estaria assegurada. Ja sé que no és rellevant per a ser President de la Generalitat Valenciana.. però i en altres casos? Un altra visió valuosa aporta aquesta aproximació de les variables salarials, qüestionant la perspectiva més convencional (i també més naïf) de que el declivi del català es directament degut a raons de mercat.

Així queda prou manifest que la recompensa pel coneixement de l'anglès, a mesura que va generalitzant-se es va reduint, alhora que es va incrementant el "premi de mercat" per a l'adquisició d'altres

habilitats lingüístiques d'espais econòmics amb suficient capacitat de demanda. Es a dir si bé la dinàmica de l'expansió de les llengües, dirigida per les forces de la globalització, apunta al reforçament de la importància de l'anglès, també conté en sí mateixa mecanismes que ens asseguren que altres llengües no ho tenen tant cru. Especialment per a aquelles llengües usades per comunitats amb suficient capacitat de demanda (ja siga pel nombre de consumidors - xinès i rus- com per la capacitat de compra -alemany-). En aquest sentit, el català no està tan mal posicionat en l'ecosistema de les llengües mundials i per exemple la seua presència a Internet es situa al voltant del 0,15% (al mateix nivell que el turc i sols a la meitat que el polonès).

No és cert que ningú no guanye diners per fer ús del valencià i que tot siguen actituds voluntaristes i fruit de certa consciència nacional heroica. El mercat també premia l'ús del català. Per tot això pense que hi ha que reconduir el discurs dels drets lingüístics del català. Al missatge clàssic de llengua minoritària, opri

mida i agredida que sols pot tenir certes recompenses en termes de reconeixement institucional i alguna transferència de recursos per una salvaguarda quasi museística, hi ha que afegir-li un altre discurs que valore molt més l'ús lingüístic. L'àrea de parla catalana té les suficients condicions de dimensió poblacional, dinamisme econòmic, capacitat de compra, projecció exterior, posicionament tecnològic i voluntat política per a que l'ús de la llengua pròpia valga diners i tinga efectes sobre la riquesa. El valencià val i les Trobades contribueixen a incrementar la seua cotització no sols a la llotja dels sentiments sino també al seu preu de mercat. Quan entendran els nostres governants algunes d'aquestes obvietats?.

PUBLICITAT

estinco
INDUSTRIAL COVA

estinco@telefonica.net

ESTAMPACION INDUSTRIAL COVA, S.L.

Avda. de la Cova, 12 • Tel. (96) 152 52 33 • 46940 • MANISES (València)

VALENCIANA
DE SERVICIOS

RIGAR S.L.

MUEBLES METALICOS
MOBILIARIO ESCOLAR Y HOSTELERIA

POL. IND. MONCADA III - C/ QUINSA, N.º 21
46113 MONCADA (VALENCIA)
Teléf. 96 139 90 05 - Fax 96 139 98 08

E-mail: comercial@rigar.es
www.rigar.es

OBRI LA PORTA A LES LLENGÜES

**Matricula en Futur,
Matricula en Valencià**

ç & ñ
Escola Valenciana
pel Plurilingüisme

escola
valenciana
FEDERACIÓ
D'ASSOCIACIONS
PER LA LLENGUA

www.escolavalenciana.org

REPORTATGE

Ara fa vint anys...

AINA THOUS ANNA

ARA FA VINT ANYS, UNA COLLA DE TRETZE XIQUETS I XIQUETES COMENÇAVA LA SEUA ESCOLARITZACIÓ AL COL·LEGI PÚBLIC PARE CATALÀ, DE BENIMACLET. ERA EL SETEMBRE DEL CURS 1989-1990 I HO FEIEN AMB UNA CONDICIÓ ESPECIAL: REBRIEN UN ENSENYAMENT EN LA SEUA LLENGUA, EL VALENCIÀ! I US PREGUNTAREU: ÉS QUE ÉS EIXA UNA CONDICIÓ ESPECIAL? A DIA D'AVUI, A BENIMACLET MOLTS XIQUETS I XIQUETES ESTUDIEN EN VALENCIÀ

Sembla impensable imaginar un Benimaclet sense escola en la nostra llengua, però si mirem vint-i-un anys enrere, de fet, ens el trobem. Així, ara fa vint anys, aquesta colla encetava la primera línia en valencià del nostre barri i, amb aquesta, una nova etapa d'esperança. Aquells tretze xiquets i xiquetes - Mireia, Víctor, Mar, Gabriel, Nicolau, Daniel, Vicent, Jara, Pau, Marta, Aina i les dues Lucies - som nosaltres, que juntament amb altres companys que després anirien incorporant-se -com Carles, Gabriela, Nerea i Ramon - i ja ben crescutets, us volem contar la nostra experiència, que va ser molt bona, però de vegades complicada.

El fet d'aconseguir una línia en valencià per al nostre barri no va ser fàcil. Un grup de pares i mares de xiquets i xiquetes de l'Escoleta El Bressol i també de la ja desapareguda Escoleta El País, es van reunir amb un interès comú: els seus fills havien de començar l'escola el curs següent, i ho havien de fer en valencià. Però Benimaclet no oferia eixa possibilitat, així que aquells pares (els nostres), no conformes amb això, van decidir lluitar pel dret dels seus fills i de tots els xiquets i xiquetes del barri a estudiar en la seua llengua. D'aquesta manera, van demanar al Col·legi Públic Pare Català una línia en valencià de manera imminent, per al curs següent. L'Administració i el Col·legi no estaven per la llavor, tot i que per part d'algun mestre -d'aquells que són recordats

amb estima- i de la directiva de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes hi va haver recolzament. Quan el grup de pares va veure que no hi havia intenció d'obrir aquella línia en valencià, es van disposar a prendre les mesures oportunes, a fer tot allò que calguera per tal que els seus fills i filles (nosaltres) començaren l'escola en valencià. Una cosa tenien clara: costara el que costara, el curs 1989-1990 hi hauria línia en valencià al Pare Català.

Així va ser com van decidir passar a l'acció, amb el recolzament d'altra gent i associacions del barri, i com no, de pares d'altres xiquets que entrarien a l'escola més endavant, es van disposar, una vesprada, a entrar dins l'escola per passar la nit, i d'aquesta manera reivindicar aquella línia en valencià per al curs següent. Conten com, quan ja portaven unes hores, i havien acabat de berenar, va aparèixer per allí l'aleshores director general d'Ordenació i Innovació Educativa (cal tenir en compte que hi havia la premsa), donant la notícia que venia de reunir-se i decidir que el curs següent hi hauria línia en valencià al Pare Català. De tota manera, la nit la passaren a l'escola tal i com tenien previst, i així, de manera molt i molt resumida -el procés va ser molt llarg i costós- va ser com començà l'escola en valencià a Benimaclet. Nosaltres tot això no ho recordem, només teníem quatre anys, però sempre hem sigut conscients de la lluita que van dur

a terme els nostres pares per proporcionar-nos el que nosaltres considerem un dret fonamental: una educació en la nostra llengua.

El que sí que recordem són totes les dificultats i entrebancs que se'ns anaven presentant. Recordem tindre una sensació d'aïllament a l'escola. Si bé vam tenir el privilegi de rebre, per primera vegada al barri, un ensenyament en la nostra llengua, vam tindre la mala sort que des d'un primer moment se'ns va considerar com "una cosa a banda", apartada del funcionament normal de l'escola. Les nostres primeres classes no van ser dins d'una aula, com les de qualsevol xiquet o xiqueta, sinó que van ser al mig d'una biblioteca que, per descomptat, no estava condicionada per acollir-nos durant tot el primer curs de pre-escolar. Amb el temps, a l'escola es va construir un nou aula fet expressament per acollir la línia en valencià. Si d'una banda inaugurar aules noves ben condicionades estava molt bé, també és ben cert que això accentuava la nostra condició aïllada de la resta de xiquets. De tota manera, aquell isolament mai no ens va preocupar. Amb els anys vam deixar de ser els únics que allí estudiàvem en valencià. Cada curs entrava una classe nova de xiquets i xiquetes cada vegada més nombrosa. L'aïllament a poc a poc desapareixia, i hem de dir que de vegades aquestes diferències també ens beneficiaven. El grup C -els de valencià- fe-

iem moltes sortides i semblava que els nostres mestres duien a terme moltes més iniciatives. Potser perquè a classe érem ben pocs, potser perquè vam tindre sort amb el nostre professorat, o bé per tot això i més; el fet és que a nosaltres això ens agradava i d'alguna manera eren xicotets avantatges que pal·liaven una mica els desavantatges que havíem sofert des d'un principi, ja que, tot i que en general vam tindre un professorat magnífic, és veritat que aleshores hi havia molts mestres que no estaven preparats per donar classe en valencià, i a nosaltres ens en va tocar algun.

En definitiva, i deixant per a un altre moment moltes anècdotes, així com una bona narració d'aquella lluita, si avui escrivim ací és per fer-vos arribar part de la història dels inicis de l'escola en valencià al nostre barri, però sobretot per transmetre la nostra emoció pel fet que, vint anys després d'aquella primera línia, se celebre a Benimaclet la Trobada de les Escoles en Valencià. Ens ompli d'alegria veure com no només l'escola en valencià s'ha mantingut amb èxit al nostre barri, sinó que poc a poc ha crescut fins arribar a la situació d'avui en dia, on tot i que evidentment és millorable, és prou més favorable que aquella que nosaltres vam patir. Ens il·lusiona veure com aquella lluita de fa vint anys va ser la llavor que avui dóna el seu fruit.

PUBLICITAT

VALENCIANA SUMINISTROS ESCOLARES, S.L.

N.I.F. B-46684536

CAMI DEL FUS, 40
46470 MASSANASSA (VALENCIA)
TEL. 96 125 19 28- 125 18 11
96 125 10 98
FAX 96 125 24 59

ZAPATOS Y COMPLEMENTOS
ESPECIALIDAD EN PIES DELICADOS

Calzados Madrid
Desde 1920

C. Barón de San Petriño, 48,
46020 Benimaclet (Valencia).
Tel. 96 369 86 31

ROMIKA:
Avda. Antic Regne de València, 67,
46005, Valencia. Tel. 96 333 12 02

calzadosmadrid@calzadosmadrid.es

El curs 1988-1989 acudíem a la Trobada demanant la línia en valencià per a Benimaclet

El curs següent, 1989-1990, hi acudíem ja en representació del Col·legi Públic Pare Català

El grup dels tretze que vam començar aquella primera línia en valencià el curs 1989-1990

PUBLICITAT

ALBOGARDEN S.L.
Ctra. Alboraià a Port Saplaya
(Eixida 14 Autovía V-21)
Tel. i Fax 96 185 58 50
46120 ALBORAIA - València
info@albogarden.com

**cotton
tex**
pilar lópez

c/ soledad domanech, 2
46020 valencia
tel 96 338 77 23
www.cottontex.es

OPINIÓ

La Trobada

ANTONIO PÉREZ MARTÍNEZ
PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE BENIMACLET

La Merxe del col·legi Pare Català, allà pel mes juny, ens va portar la idea de pensar en la possibilitat de realitzar la Trobada d'Escoles de València a Benimaclet l'any 2010, la iniciativa ens va agradar i li suggerírem que plantejara una reunió amb totes les entitats i forces vives que pogueren estar interessades al barri, i així es va fer. A la primera reunió es va comprovar la il·lusió que ens feia a tots i totes, col·legis, instituts i resta d'associacions i col·lectius i persones individuals que ens trobàrem en aquella reunió, que la propera Trobada se celebrara al nostre barri.

Tot el món s'adherí a la proposta i ràpidament s'inicià el treball perquè cadascun del presents demanàrem al si de les nostres associacions, col·lectius, clautrestes, AMPA..., l'acord i el compromís de dur endavant la proposta inicial d'organitzar les Trobades, però també la idea que eixe treball en comú ajudara a dinamitzar un poc el nostre barri. Vull fer constar que tota la Junta Directiva de l'Associació de Veïns de Benimaclet aprovà per unanimitat i alegria la feliç idea de portar al nostre barri un dels "grans actes vertaders i amb sentit" que se celebren al País Valencià. La segona reunió va ser la de l'acord per part de tots i totes del compromís d'aportar mitjans i el treball necessari perquè les Trobades fóren dignes i meresqueren l'aplaudiment de tot el món. I afegirem un objectiu nou de futur, que l'esperit de les Trobades servira per a forjar posteriorment un espai de diàleg i de treball que fóra positiu per al futur del nostre barri, el que anomenem "seguir fent barri" entre tots els ciutadans i ciutadanes progressistes de Benimaclet i així va nàixer Benimaclet Viu.

Des de l'Associació de Veïns de Benimaclet estem satisfets de poder ajudar, en la mesura de les nostres possibilitats, perquè les Trobades 2010 siguen un èxit total, quantitativa-

ment i qualitativa i ens pareix molt positiva la creació del nou espai Benimaclet Viu. Des de la independència pròpia de cadascun dels col·legis, instituts, les AMPA, associacions, col·lectius i la resta de persones que actuen de forma individual volem seguir sent capaços de continuar treballant junts en tot allò en què puguem estar d'acord en benefici del nostre barri, perquè Benimaclet pugua disposar de tots els serveis que necessitem i siga un barri més just, més humà, més solidari, més cult i més verd.

L'Associació de Veïns de Benimaclet vol mostrar el seu agraïment a totes les persones que estan fent possible que les Trobades 2010 acomplequen els objectius que ens hem proposat i invitem tots els veïns i veïnes del barri per tal que participen en tots els actes. Igualment animem i invitem tots els ciutadans i ciutadanes del País Valencià a fi que ens visiten i gaudim junts el dia 16 de maig en un del barris més vius i acollidors de la ciutat de València d'una jornada festiva, familiar i amb un gran sentit de fer país, de fer pinya, de lluita per la defensa democràtica de la nostra identitat i llengua. Benimaclet obre les portes a tots i totes, us esperem el dia 16 de maig de 2010.

VICTOR SERNA

Colla Excursionista Benimaclet: de l'escola a la muntanya

La promoció dels alumnes del Pare Català nascuts el 98, és molt especial, això és el que pensem pares i mares. Convençuts que així és, fem un intent de donar continuïtat a una relació de molts anys de camí fet en equip a través de les primeres etapes educatives que són les que més estreten les relacions família-escola. En un intent d'aferrar-nos a allò que ha estat bonic, agradable, divertit i plaent per a tots, de donar continuïtat a eixes jornades de festa en la natura, de joc, de muntanyes, de rierols, de mar, de camp, i per què no dir-ho, també de dinars, cinema, música i cervesetes, decidim que la fórmula era la Colla. Com tot té el seu procés, hi ha el debat intern, amb un intent de no frivoltzar l'associacionisme i arreplegar les inquietuts dels membres, finalment quedà iniciada la Colla que a hores d'ara es troba en procés. Considerem que això és bon senyal, està viva i amb projecció de futur la Colla Excursionista Benimaclet. Tot i la nostra joventut com a colla excursionista, al nostre historial ja comptem amb: Excursió al faig pare, a la Tinença de Benifassà, Ascensió nocturna al Benicadell, Pujada al Garbí, la Creu del Cardena, a La Murta, i la darrera Ascensió al Pedraforca, escamesa per les dues vessants. Aprofitem per fer el que podríem considerar una declaració de principis, tots els membres, directament o indirecta estem participant en la dinamització de la Trobada d'Escoles en València, Benimaclet 2010, ens sentim part de Benimaclet Viu i tenim la nostra adreça social al local de l'Associació de Veïns de Benimaclet. Només ens resta saludar totes les iniciatives que com la nostra naixen a l'aixopluc d'una Escola Pública, en un barri de la Ciutat de València on ciutadans i ciutadanes treballem per un present digne i un futur millor.

COLLA EXCURSIONISTA

L'art de formar part...

ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES
DEL CEIP CARLES SALVADOR

I un any més els carrers s'ompliran de festa, de danses, de color, de música, de rialles de xiquets i xiquetes, d'ulls oberts, de franca alegria, de tallers, de jocs i joguines, de pares, mares i mestres que estimen la nostra llengua i que estan disposats i disposades a lluitar perquè aquest valuós patrimoni nostre no siga presa de l'oblit, i no es deixe dur per la desesperança ni per un mal entès sentit d'un món globalitzat. Quan nosaltres parlem del valencià, parlem de la llengua de l'afecte, la que fem servir per a donar el bon dia i la bona nit, per a consolar els nostres fills i filles quan cauen i tenen un bony menut al cap, la d'ensenyar les matemàtiques, afalagar un treball ben fet o renegar perquè avui hi ha hagut baralla al pati de l'escola. Però tots i totes els que sentim d'aquesta manera voldríem des del respecte més absolut a la diversitat poder sentir-nos també valorats en aquesta casa nostra quan anem a fer una reclamació a Hisenda, comprem en una botiga o demanem un tallaet al bar, i açò sols ho aconseguirem des de l'escola, exigint a l'administració el que és un dret innegable, el dret a rebre un ensenyament públic, valencià i de qualitat. Volem des d'ací fer una menció molt especial a tots aquells pares i mares que no han viscut el valencià com a llengua materna, però que han fet una forta aposta a l'escolaritzar els seus fills i filles en centres d'ensenyament en valencià perquè això vol dir que cada dia en serem més i amb una consciència més clara Benimaclet s'omplirà d'aquest esperit reivindicatiu el proper 16 de maig, i nosaltres, l'AMPA del Col·legi Públic Carles Salvador, estarem allí amb el nostre taller, amb la nostra presència, lluitant per una escola valenciana, autèntica i dinàmica, per un barri cada dia més viu i per una societat on des de l'art de formar part, encara es poden abastar totes les coses. I com no, continuarem reivindicant amb alegria, però amb energia contundent, el dret a gaudir d'una escola sense barracons i amb unes instal·lacions dignes, perquè els nostres fills i filles ho mereixen i nosaltres com a pares i mares tenim l'obligació d'exigir-ho. Són 25 anys de Festa de la llengua, ens queden molts més, moltes batalles per lliurar, molts projectes per encetar, i moltes reivindicacions per lluitar i ho farem amb la llengua de l'afecte: en Valencià

ENSENYAMENT

Amb la meua gent

MERXE JIMÉNEZ BUSELO

Ara, ací al meu despatxet, mentre feia còpies dels CD amb la cançoneta de l'Àlvar Carpi "Tenim la clau", el cap a començat a rodar-me i he sentit la necessitat imperiosa de contar-vos una cosa. Sabeu, sincerament, quin ha segut per a mi el més gran descobriment en aquesta aventura d'organitzar la Trobada d'Escoles en València de Benimaclet? Doncs us ho vaig a contar però, a poc a poc, per assaborir el goig de pensar-ho i la satisfacció de poder-vos-ho contar. Quan prenguerem la decisió d'embarcar-nos en aquesta, en aquell moment, incerta aventura, no les teniem totes de cara o, com a mínim, això ens pensàvem. Una volta presa la decisió, la incertesa que teníem era si els col·lectius que se sumaren a l'empresa continuarien tirant del carro fins al final. I, bé, aquest dubte prompte es va esvaïr perquè reunió darrere reunió allà estaven tots al peu

del canó i fent propostes i posant-les en marxa.

I, xino xano, acò anava rodant i cada vegada més les relacions socials es varen anar fent personals i més properes i, sobre tot, molt honestes. Cadascú arribava fins on podia i ningú ho qüestionava perquè confiàvem els uns en els altres. Ens repartírem les tasques i tots recolzàvem i demanàvem suport però sempre amb un total respecte per l'autonomia dels altres. I ací arriba el meu gran descobriment. Gent que fins ara era només gent amb la qual em creuava pels carrers, a qui saludava i intuïa propera, però que no ho tenia clar, van passar a ser persones amb les quals trobava molts punts de confluència ideològica i de percepció de la realitat i de ganes d'intervindre per a millorar-la. Ara ja no són gent, són la meua gent, són els meus amics. I sé que això durarà

molts anys perquè les sinèrgies que hem establert entre nosaltres com a col·lectius i com a persones perduraran perquè es basen en el respecte, la tolerància, l'esforç, l'entusiasme, l'alegria, el suport mutu i el fet d'aprendre els uns dels altres sense qüestionar-nos.

He trobat al meu voltant, i abans també hi eren però no ho sabia, gent gran, i ho dic en el sentit de qualitat i no de quantitat, que han fet coses grans fruit de la seua generositat i de la seua saviesa. Han dedicat hores i dies a aquesta empresa, s'han escurat la butxaca per fer front a les despeses, s'han calfat el cap per a fer-ho tot el millor possible. La seua grandesa ens ha fet grans com a col·lectiu i han fet d'aquest projecte una cosa gran, incommensurable. Estic segura que el 22 de maig, quan tot el que envolta la nostra Trobada haja passat, ens farem un bon so-

parot i ens felicitem pel que hem fet junts i anirem pensant quina serà la propera i esperarem que siga ben prompte. De fet ja tenim projectes en comú per al nostre barri que van més enllà de la Trobada. Nomenar-los? No, perquè, tots i cadascú ja saben dins del seu cor a qui m'estic referint. No tinc més paraules per a expressar el que sent, que deu ser allò que més s'apropa a la felicitat. Bé, no és cert. Puc prendre paraules prestades d'un gran poeta nostre:

" No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen, baixa al carrer i participa. No podran res davant d'un poble unit, alegre i combatiu".

Vicent Andrés Estellés

Us anime a buscar fins a trobar la vostra gent al vostre voltant. Estan ací. Sempre hi han estat.

Xics, xiques, ve la trobada!!!!

ESTIBALIZ DORADO ESTRADA
ALUMNA DE 4T DEL CEIP
CARLES SALVADOR

Amics, amigues: El meu cor batega amb força... per l'emoció del retrobament amb la festa gran de la llengua, "Les Trobades". El seu camí, ple d'obstacles, és fruit de 25 anys de treball, esforç i constància de molta gent, defensant la nostra identitat com a poble, les nostres tradicions i els nostres arrels.

Un somni, que sense TU no pot ser (no hi és) i que enguany, es celebra al nostre barri: Benimaclet. En la brevetat d'un dia, s'ompliran els carrers: de colors, de rialles, de gents vingudes de tot arreu! per gaudir de la música, dansetes, jocs, tallers..... Què penses ara? Te'n vens? "Tens la clau, que obri totes les portes..."

T'esperem!!!

VICTOR SERNA
BENIMACLET.COMAPOBLE.WORDPRESS.COM

PUBLICITAT

FRUTAS - VERDURAS
SALAZONES - EMBUTIDOS
PASTRIES

Ultramarinos
JAVI
FRUTAS Y VERDURAS DEL DIA

Sant Espirit, 11 bajo - Tel. 96 369 38 51 - 46020 VALENCIA

TRUJOMANIA
Decoración y Regalos
C/ Cuenca Tramoyeres, nº 2
46020-Valencia - Tel 963611318

informance
software

Panther Ross
SANTIAGO VENTURA MONFORT

Tel.96 332 12 35 Fax: 96 362 31 23
C/ Guardia Civil, 4 - 46020 VALENCIA
e-mail: panther_ross@hotmail.com

Monkey Park
CAFETERIA
PARQUE INFANTIL
RESERVAS: 685 52 26 93

C/ Arquitecto Amau, 13 - 46020 VALENCIA

REPORTATGE

Una xarxa de música

 Mre CARMEN MATA BIOT. MESTRA DE MÚSICA
 CARMEN GARCÍA MONERRIS. PROFESSORA D' HISTÒRIA

VICTOR SERNA | BENIMACLET.COMAPOBLE.WORDPRESS.COM

Benimaclet tanca les portes de la ciutat de València pel nord. A partir d'ací, ofegada ja la visió per una agobiant ronda nord de carreteres, es pot intuir-lamentablement només intuir- el que era, el que va ser, el que podria seguir sent però no és, l'esplèndida Horta nord que continua desplegant-se, pot ser per poc de temps, a través de municipis com Alboraià, Bonrepòs o Meliana. Delimitat de manera privilegiada pels dos campus universitaris, el de la Politécnica i el de Tarongers de la Universitat de València per un costat, i el de Blasco Ibàñez per un altre. Des d'alguna de les seves altures encara es pot veure la mar; una mar que, a poca distància, anuncia el formidable desplegament dels Poblatos Marítims.

Benimaclet, com tots sabem, fou municipi independent. En aquell moment de finals del segle XIX, quan no només la ciutat de València, sinó altres tantes, despertaven poderoses les seves ansies d'expansió territorial i de domini cultural, Benimaclet fou engolit per la ciutat. No obstant, durant molt de temps, tant que encara és possible trobar rastre en la memòria de molta gent major, una persistent via de tramvia urbà, el famós "Tramvia a la Malvarrosa" de Manuel Vicent, permetia la il·lusió d'una separació física amb la capital. S'anava a València des de Benimaclet o es tornava a Benimaclet des de València. Aproximadament fins fa uns deu anys, un mercat situat en la plaça del poble, indicava l'estreta unió dels seus habitants amb l'entorn agra-

ri immediat de la zona. Era, com sempre ho han estat els mercats, un punt de sociabilitat quasi natural, un lloc que creava, transmetia informació, un lloc d'unió, un punt de reconeixement entre les gents, les seves cuites i les seves alegries. El mercat ha desaparegut. Només queda una malaurada plaça amb presses adoquinada i només parcialment peatonal, com suposadament ho és també el nucli històric del poble. L'església domina encara l'entorn; el sò de les campanes continua marcant les hores. Des de la seva porta naix un carrer d'enormes resonàncies "La Murta", que temps enrere unia la ciutat dels vius amb la dels morts, el cementeri. També aquesta artèria ha estat brutalment seccionada per les infraestructures de la Ronda Nord. Només un cop a l'any, quan els Santets de la Pedra, Abdó i Senent han de viatjar fins la propera ermita de Vera per passar allí la nit, el poble de Benimaclet que els acompanya sembla apropiat-se amb certa orgullosa insolència d'allò que en el seu moment li pertanyia i que ara és només domini de l'asfalt.

Setembre és el mes de les festes patronals, són els dies en que Benimaclet, més que mai, recorre a molts dels seus trets d'identitat. I un d'ells, sense dubte, un dels més gaudibles i participatius, és la banda de música. També ací, en aquest poble, allà pels anys inicials del segle passat, es va donar aquella eclosió de sociabilitat que van ser les associacions i clubs amb diverses finalitats: folclòriques, esportives, i sobre

tot musicals. En 1920, aquell any miraculós per a la "Regió Valenciana" en que l'Exposició Regional anterior es va convertir en nacional; aquell any en que en mig d'una borratxera folklòrica d'agrariisme, la ciutat del Túria pretenia amagar els seus indubtables avanços de modernitat; en aquell any, es crea la primera i efímera banda de música de Benimaclet. Dos institucions posteriors, el "Casino Instructiu Benèfic" i la "Societat Instructiva Musical", acabarien unint-se i donant lloc, en 1932, ja en plena Segona República, al "Centre Instructiu Musical" actual, i que ocuparia l'encara avui emblemàtic edifici del cantó d'Enrique Navarro amb Barón de San Petri, obra de finals de la Dictadura primorriverista, concretament del 1930. Sorprenentment, encara avui, aquest edifici, que deuria ser objecte d'especials atencions per part de les autoritats públiques, Ajuntament i Diputació, alberga una gran activitat protagonitzada pels seus més de 700 socis. Prou farà si no desapareix, enderrocat per les piquetes, com ho va fer lamentablement el veí "Patronat" o tants altres nuclis culturals i d'oci. No obstant, el CIM i el seu edifici, les seves gents tot plegat, resisteixen. I resisteixen perquè en ells es concreta, s'expressa una gran part de la vida de tot un barri. El CIM no és un luxe: és una necessitat. El CIM no és un apèndix del cos social o una excepció que calga cuidar com es cuida una flor d'hivernacle. El CIM és pura necessitat vital. Que ho pregunten si no als centenars de xiquets i xiquetes de les

escoles públiques del barri i a les seves famílies; que ho pregunten als seus mestres i que ho pregunten als habitants del barri en general. Poques famílies, directa o indirectament, en aquesta zona de València, podran dir que no tenien contacte o relació amb el CIM i les seves activitats.

Existeixen i s'imparteixen cursos de sensibilització musical per als nens de 4 a 7 anys; els quatre primers cursos de llenguatge musical; conjunts instrumentals de vent de primer i segon cicle; de corda fregada també de dos cicles; o de corda i pua. Vint i cinc professors s'encarreguen de tan diversa activitat. Una Banda de música, una Orquestra, un Cor i una Rondalla, són pot ser les expressions públiques i externes d'aquesta institució, aquelles que, en més d'una ocasió, en alguna de les seves manifestacions, aconsegueixen que els ciutadans i ciutadanes ens sentim orgullosos de tal condició. Però la xarxa que es va teixint des del CIM cap al conjunt de la població i especialment cap als centres escolars, és molt més densa i duradora. És el fonament d'una sociabilitat que, a través de la música i l'educació musical, pot anar alçant edificis de valors humans i polítics, participatius, d'esforç, de treball i disciplina; valors ciutadans a la fi. La festa és només una conseqüència afegida. És només una nota més del concert. L'entramat urbà i poblacional en Benimaclet és també, afortunadament, un entramat musical i per tant, cultural en el més noble i elevat sentit de la paraula.

Per això, i per moltes coses més, aquesta tradició ha de romandre. Per això som molts els que no entenem l'encabotament de les nostres autoritats en projectes grandiloquents o quimèrics, com la "Ciutat de la Música", quan molt més a prop d'ells existeixen infinitat d'autèntiques ciutats, humanes, reals, concretes. Tan humanes, tan reals, tan concretes i tan necessitades que els cal llogar baixos comercials per impartir classes a uns estudiants que, senzillament, no caben en l'antiga casona del CIM. Tan reals i tan necessitades que han de fer col·lectes públiques per poder mantindre en peu un edifici que, en altres llocs, hauria ja estat declarat protegit. Tan reals i tan necessitades que han de "construir-se" ells mateixos els seus aparcaments, netejant i adequant solars abandonats des de dècades. Tan reals tan necessitades que venen reclamant, manifestació rere manifestació, la creació d'una Casa de la cultura per al barri. Mentre escrivim aquesta petita crònica, des de la terrassa d'un edifici en un dia plenament primaveral, arriben a la nostra oïda les notes de l'assaig d'un saxofó. És un veí o una veïna que, amb tota seguretat, en algun dia de la setmana, participa dels assaigs més generals d'alguna de les agrupacions del CIM. Les seves notes, molt a prop per cert del carrer Murta, són el fil amb el que es teixeix, un any més, aquesta xarxa musical que identifica un barri i les seves gents.

Concert Benimaclet VIU!

Obrint Pas En acústic!

BKS Benimaclet Klub Ska
Desgavell

ENTRADES 5 € en guixeta
3 € anticipada, de venda al Terra

La

Benimaclet CEIP Pare Català
divendres **21maig** 22h

la GIRA IO

ESCOLA
Valenciana
FEDERACIÓ
D'ASSOCIACIONS
PER LA LLENGUA

Beni-
maclet
VIU.

terra
centre social.bar

MANLETS
el jovent independentista revolucionari

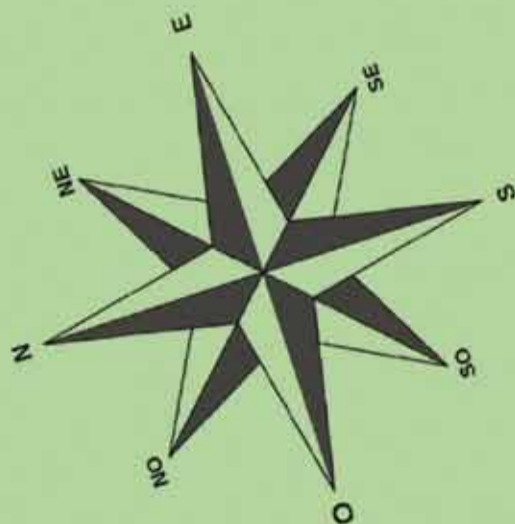
сappëpv

XXIII TROBADA D'ESCOLES EN BENIMACLET, 16 DE MAIG DE

CP Carles Salvador	CARIOQUES
Escola El Bressol	LLAVORS D'ACÍ I RETALLA I APEGA
CP Pare Català	DECORE LA MEUA BOSSA ECOLÒGICA
CP Miguel Hernández	HI HAVIA UNA VEGADA UNA FLOR
CP Professor Lluís Braille	CLAUERS
CP Max Aub	OCELLS I JOC ÒPTIC (TAUMÀTROP)
CP Ciutat Artista Faller	POTETS DE SAL I IMANTS PER AL FRIGORÍFIC
CP Lluís Guarner	"ZUMBADORS" I HELICÒPTER
CP Manuel González Martí	25 ANYS DE FESTA PEL VALENCIÀ
CP Benimàmet	BOSETES D'HERBETES DE LA MEDITERRÀNIA I SOCARRATS
CP Giner de los Rios	MODELA AMB IMAGINACIÓ
CP Campanar	POLSERES
CP Pràctiques	TOT S'APROFITA
CP Lluís de Santàngel	VISERES, LLIBRETES, POLSERES I RELLOTGES, BOSES
CP Professor Ramiro Jover	PORTAMONEDES
CP Sara Fernández	ASTEROIDE
CP Pare Manjón	
CP Sant Àngel de la Guarda	MESURETES
CP Josep Soto Micó	PORTAMONEDES DE RECICLATGE
CP Tomás de Villarroja	CIRIS ARTESANALS
CP Eliseu Vidal	PARDALETS DE PAPER I SEPARADORS DE LLIBRES
CP Rodríguez Fornos	IMAGINA
Esc. Inf. El Trenet	XUX-XUC FA FA FA, PUJA I VORÀS
CP Doctor López Rosat	PER AMOR A L'ART
CP Rafael Altamira	CARPETES DE CARTÓ
CP Jaume Balmes	IMANTS NEVERES I TELÈFONS AMB POTES
CP Pablo Neruda	RECICLATGE
CP Sant Calze	CARETES D'ANIMALETES
CP Teodoro Llorente	IMANT, PUZLE I AVIÓ
CP Santa Teresa	PLANTES MEDICINALS

CP Cervantes	PENJOLLS, CLAUERS I LLESQUES DE PA
Esc. Inf. Beteró	PUNTS DE LLIBRES (RECICLATGE)
CP Malva-rosa	FLORS DE PAPER
CP Enric Terrasa	LES CASTANYETES
CP El Grau	CARTERES AMB BRIC I TITELLES DE CARTOLINA
CP Miquel Adlert i Nogueroles	TITELLES DE DIT, FLORS DE PINÇA I MAQUILLATGE
Esc. Inf. Les Rondalles	PILOTES DE MALABARS
CP Aiora	PUNTS DE LLIBRES
CM Santiago Grisolia	SARGANTANES
CP Mare Nostrum	SUC DE TARONJA
CP Tomás de Montaña	CLAUERS
CP 103	
CP Vicente Gaos	POLSERES FARCIDES
CP Mestalla	PENJOLLS I CLAUERS
CP Federico García Lorca	
IES Ferrer i Guàrdia	CONFECCIÓ D'ELEMENTS PER A JOCS MALABARS

IES Rascanya

VALENCIÀ 2010

→ Cercavila

- Ballester Gozalvo ..... TALLER DE FELTRES
- Benimàmet ..... MERCADET SOLIDARI I POLSERES DE BOLETES
- Juan de Garay ..... SOLIDÀRIA (LA POLSERA)
- Joanot Martorell ..... PETJAPAPERS I TALLER DE MILOTXES
- Malilla ..... TALLER SORPRESA
- Sabel de Villena ..... ESPECTROSCOPI
- Balears ..... EL COS HUMÀ
- Sorolla ..... TALLER SORPRESA
- UNIVERSITAT POLITÈCNICA ..... ESPECTROSCOPI
- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA ..... EL COS HUMÀ

ENSENYAMENT

Eduquem cantant, cantem educant

ERNEST ESTORNELL

En un temps en què s'obrien horitzons d'esperances i s'encenen espelmes d'il·lusions -i d'això ja fa un bon grapat d'anys-, un xiquet de les comarques centrals, què ja havia començat a fer vida transhumant, va ser engolit per una escola megalítica. A pesar de l'aspecte feréstec i inhòspit d'aquella gegantina escola, aquell xiquet, quasi adolescent, va tenir la sort de compartir el sostre de les aules amb uns quants mestres dels que pensaven que hi havia altra manera de fer les coses, d'ensenyar i d'aprendre. Un d'aquells mestres va proposar com a activitat extraescolar, com es diu ara, fer-ne un curs de valencià. Eren els temps de la recuperació del Cursos Carles Salvador, l'actiu i estimat mestre tan vinculat a Benimaclet durant l'últim terç de la seua vida, de la reedició de la seua Gramàtica valenciana i de començar a parlar una altra llengua a les escoles, a banda de les classes oficials de moment, només entre els amics, però almenys sense por als càstigs. El xiquet, que ja hauréu suposat que era jo, es va apuntar a aquella iniciativa pionera. Va ser aquell mestre qui em va proporcionar el primer llibre escrit en la meua llengua que vaig llegir -un manual de gramàtica i literatura de Joan Francesc Mira- i també em va fer escoltar el primer disc, Per destruir aquell qui l'ha desert, on un xicot de Xàtiva, que es feia dir senzillament Raimon, cantava poemes medievals i altres cançons que parlaven de les coses que aleshores passaven. No podeu imaginar-vos l'impacte que aquelles cançons tingueren en la meua ment d'adolescent delerós de descobrir un nou món, com em va marcar la veu potent i esgarrada d'aquell cantant que ja mai més va tornar a estar absent de la meua vida, i tot dit i explicat en la meua llengua, una llengua que acabava de descobrir que es podia escriure, llegir i fins i tot cantar, una llengua que ja no era només aquella de menestral ignorant i maleducat, com m'havien fet creure fins llavors. Potser,

sense la intervenció d'aquell mestre haguera arribat a trobar els mateixos viaranyos, perquè en cadascun de nosaltres hi ha de components instintius que ens fan buscar i resseguir segons quines coses i que ens porten a les dreteres adients més tard o més d'hora, però sempre és molt d'agrair tenir ben a la vista el senyal que indica la direcció correcta i no anar fent tombs sense trellet.

Pot semblar tòpic, però la llavor que portem dins germina més fàcilment quan la terra és ben adobada, perquè després de Raimon, arribaren, quasi sense pausa i ja fent camí pel meu compte, Ovidi Montllor, Al Tall, Lluís Llach i tants altres d'aleshores, ara i sempre. Després, la música es va convertir en un gran negoci basat en el consum massiu dels productes fabricats industrialment i d'existència efímera per tal de deixar ràpidament pas a d'altres semblants, per no dir-ne iguals, perquè l'únic valor que compta és una imatge, fictícia, falsejada o inventada, a banda totalment de la música. Però aquest immens negoci ara trontolla, perquè vivim un moment tecnològic que ha sigut, i encara ho serà més, una autèntica revolució que ha capgirat el món musical de dalt a baix. Ara podem escoltar més música que mai, recórrer el món d'un costat a l'altre en uns segons, i triar per nosaltres mateixos quina música volem escoltar, gaudir i descobrir a banda dels mecanismes propagandístics estatals i multinacionals. I això no és només bo, sinó que és excepcionalment bo, és el millor que podia haver passat, és l'avanç més gran que s'ha fet des que Thomas Alva Edison va inventar el gramòfon a New Jersey enllà pel 1877, un invent malèfic del qual a la seua època ja es vaticinava que causaria la fi de la música, perquè, i açò és el que es deia, si la gent s'escoltava la música a casa, s'acabarien les sales de concerts de tota mena, el músics no tindrien treball i desapareixerien del planeta, i ja vegeu com ha anat la cosa!

Ara podem escoltar, conèixer i decidir, independentment del que troben als aparadors dels grans magatzems. Per davall de tota la crosta mercantilista i banal hi ha tot un món que es belluga i batega, un, en paraules manllevades a Josep Vicent Frechina, "país invisible", menystingut, bandejat, enfosquit, amagat, tot perquè no encaixa en el model rendible de guany immediat, siga econòmic o polític, i que margina i ofega tot un poble dins la seua pròpia terra, condemnant-lo a la servitud. Però aquest país invisible no només resisteix, sinó que creix dia a dia, s'eixampla i estén i, a pesar d'entrebancs i contratemps, obri esclatxes cada volta més visibles en la crosta sota la qual volen tenir-lo confinat. Però tot açò no és una transformació espontània, sinó el resultat de l'esforç altruista de molta gent que s'estima el seu poble, que no cau en el parany imposat de creure que la seua és una cultura inferior i subalterna quan es compara amb altres cultures alienes, que es planta davant dels altres amb el cap ben alt i amb l'orgull del seu origen.

No deixa de ser ben curiós que, des de les primeres hores de vida, les cançons són una peça rellevant en la comunicació amb els nostres fills, però pocs anys després, aquesta important via de comunicació a través de les cançonetes infantils i tradicionals s'esvaeix quasi sense deixar rastre. Per què? És que les cançons adultes ja no ens poden ensenyar res? Si parem un poc d'atenció i sabem escollir, ara que ho tenim més accessible que mai, en una sola cançó podem trobar més literatura, lingüística, història, ètica, sociologia i musicologia que en un grapat de llibres. Escoltar, estudiar, analitzar i comentar les cançons, traure-les d'una banalització que ens ha vingut imposada per la mercantilització de la cultura, és un magnífic exercici d'higiene mental. I si això és així, i crec que no m'equivoque, estem desaprovechant un material extraordinari com a eina educativa i cultural per

als nostres fills, i més tenint la sort de disposar d'uns músics i cantants que ens estan proporcionant aquest valuós tresor. Lleveu-li la corfa i traueu-li el suc com a una bona taronja, expremeu-lo fins a l'últim alè i descobrireu tot un món que viu a les cançons i als artistes que les fan possibles. Llancem d'una volta al fem les idees que ens fan creure els que fan negoci de tot açò i mirem de front la nostra música -la música feta amb el cor, la música de la terra- amb l'atenció i l'estima que es mereix, perquè de cada paraula i cada acord regalimen uns sentiments que no els podrem trobar mai fora de casa nostra.

És per tot açò que, a la trobada d'enguany, hem volgut que la música, com a manifestació primordial i bàsica de la nostra cultura, estiga més present que mai i hem convidat a participar-hi a tots aquests herois que, navegant contra el vent, nedant contracorrent i caminant costera amunt han

decidit no renunciar a la seua llengua per fer-ne cançons. Hi seran entre nosaltres. No tots, és clar, però si una bona representació, no sols per fer-nos escoltar la seua música, sinó també per parlar-ne i per a fer-se ben visibles. I de vosaltres, de tots els que esteu llegint ara mateix aquest pamflet agosarat i esperonador, esperem que els busqueu, que pareu atenció a les seues cançons, que conegueu els qui les fan possibles, que se'n porteu a casa un trosset d'aquest valuós tresor, que feu que els vostres fills i alumnes se les escolten, que els expliquen quans, com i perquè, i que ens tragueu d'una volta de damunt la màrfega de banalitat amb què han cobert la música: a les escoles, a les cases, eduquem cantant, cantem educant!

la GIRA!

Wine a la Gira!

al 5é Festival Itinerant de Música en Valencià

Obrint Pas 121dB Burjassot 17març	121dB + Lauroba Tolosa 19març	Odi + Auxili Alfarrasí 27març	Batà Cocentaina 9abril	Parcent Festival Ajuda a Àfrica 9 i 10abril	Arròs Caldós Rapsodes Sklatasangs Bonrepòs i Mirambell 16abril	Barcelona 17abril Compartir Dóna Gustet The Skafeïnats Lilit i Dionís	Skalingrad Auxili DJ Aiko Odi Canals 17abril
Senior i El Cor Brutal Carles Enguix Doctor Dropo Mi Sostingut Manuel 23abril	La Gossa Sorda Orxata Sound System Elx 7maig	Rapsodes Make Some Are Us Ender Gátova 8maig	Aspencat Aneats Petra 8maig Trobada Escoles Mallorquines	Concert Benimaçlet Viu Obrint Pas Desgavell BKS Benimaçlet 21maig	The Skartats Aspencat Soul Atac Gandia 22maig	Mugroman Mucamel 28maig	L'Alfàs del Pi 28maig Owix
Skalissai La gossa sorda Skapolits Calp 29maig	Aspencat Bakanal Estivella 4juny	Desgavell Agraviats Al Tall Morella 12juny	Rapsodes París 18juny	Sant Gatxo Aspencat Mugroman + Xavi Castillo Concert de Fogueres Alacant 19juny	La gossa sorda Barrumbada Enderrocks Sueca 26juny	FESLLOCH! Obrint Pas La Gossa Sorda Tom Bombadil Orxata Sound System Odi Xavi Castillo Benlloch 910juliol	I MOLT MÉS...

La TEUA música, el TEU festival

OPINIÓ

La meua escola de barri

MARINA MESEGUER TORRES

El meu pas pel Pare Català no va ocórrer en un temps qualsevol, ara fa vint anys, els meus companys de classe i jo vam ser la segona promoció de xiquets i xiquetes que vam poder gaudir del que els nostres pares entenien que era un dret. Vam ser uns afortunats! La nostra educació a l'escola va ser tota en valencià. Ara us semblarà que això és una cosa d'allò més normal, però els nostres pares es van haver de tancar al col·legi per demanar que els seus fills, nosaltres, poguérem ser educats en la nostra llengua mare. Al principi, érem molt pocs, 18 a la meua classe i 17 els de la classe dels més grans. Durant el primer any no teníem aula, i fèiem classe a la biblioteca, amb una enorme prestatgeria dividint la habitació com a únic separador entre les dues aules. Encara recorde aquelles prestatgeries velles i aquells llibres plens de pols, i com de poc em costava escoltar el que deia la mestra a l'altra classe! Així va transcórrer el meu primer curs al Pare Català.

Els deu anys van seguir, van ser temps estranys. Aquella trentena mal comptada de xiquets de la línia érem uns bitxos rars fills dels progrés del barri i, molt pronte, entre els xiquets que estudiaven en castellà i nosaltres es va obrir una escletxa profunda i invisible, que en alguns casos va arribar a ser dolorosa. Mai vam ser amics, de la qual cosa me'n penedisc molt. Nosaltres, sense saber ni com ni perquè, ens vam convertir en "els catalans" o "els catalanistes", i ells, de la mateixa forma inexplicable, en "els de castellà". No aprofundiré massa en el tema, però me'n alegre immensament de que aquest ambient enrarit en que vivia aleshores la societat valenciana i que va acabar impregnant el vocabulari dels més menuts, ara haja trobat als murs

del Pare Català una frontera. En l'actualitat, el 70% dels xiquets estudien en valencià, i això és un gran canvi i un pas endavant i ferm cap a la normalització de la llengua, una lliçó per a aquells que no creuen que el valencià és i pot ser un mitjà de comunicació viu també a la ciutat València.

Al Pare Català, la meua escola, vaig aprendre, i vaig aprendre molt. No només a llegir i escriure, sumar o dividir, cosa que podria haver après a qualsevol altre centre, públic o privat. Al meu col·legi també em van ensenyar, tant voluntària com involuntàriament, moltes coses sobre convivència, respecte, solidaritat, igualtat, lliure pensament... els valors que només pot inculcar l'escola pública perquè, com a mirall de la societat, és l'únic lloc on, a més de transmetre's com a idea, es poden dur a la pràctica. Amb aquests ideals ens vam anar formant poc a poc aquelles personetes que érem els meus companys i jo, i conforme vaig anar creixent, vull pensar que m'han ajudat a ser una millor professional.

Els meus passos fora de l'escola em van portar a estudiar periodisme, i ara treballo per a un mitjà a Barcelona. Com a periodista, necessite poder tindre una visió amplia i crítica respecte a la societat per poder entendre perquè passen les coses i per tractar d'explicar-les després de la forma més honesta possible. Cap màster ni postgrau no podrà mai competir amb el que vaig aprendre a la meua escola de barri, un nucli d'encontre on conflueixen com en cap altre lloc tota mena de famílies, ideologies, situacions econòmiques i, ara, colors de pell i religions diferents.

Rytzard Kapuscinski, un periodista polonès que va viatjar per tot el món i que

és un referent per a molts que es dediquen a la meua professió, va dir referint-se al periodisme que "els cíncics no serveixen per a aquest ofici". Es referia a la gent que és incapaç de sentir empatia, que no té la sensibilitat per poder posar-se en la pell de l'altre i sentir les seues desgràcies com a pròpies. Ell va defensar sempre la humanitat i la proximitat del comunicador i, personalment, crec que aquesta és la única via per fer una feina de qualitat.

Haver viscut en aquest ambient únic que és l'escola pública, és la meua arma més poderosa per defensar-me contra els perills dels prejudicis, les convencions o els tòpics que sempre rondan al periodista. Aquesta armadura la dec a l'aposta que un dia van fer els meus pares, junt amb molts altres, per una educació humanista més que elitista. A ells i a la resta de famílies, gràcies.

ANTIGA ALUMNA DEL COL·LEGI PÚBLIC PARE CATALÀ MARINA MESEGUER EN LA SEUA ESTÀNCIA A IRAN

PUBLICITAT

Melero
FRED I CALOR

Juan Antonio Melero Baldoví
GERENCIA
678 51 15 29

FRED

Camí Dos Pontets, s/n • Tel. 96 171 03 73 • Fax 96 171 82 96
Apdo. Correos 243 • 46410 SUECA • Valencia
melero@fcmelero.com // www.fcmelero.com

ENSENYAMENT

Homenatge als nostres mestres Carles Salvador i Ventura Pascual

ABEL THOUS BAYARRI
DOCUMENTACIÓ CEDIDA PER MARGA LÓPEZ

Mestre i amic, oh Carles Salvador / recorde un dia d'estandards i banderes / entre la pols, la pols i el calor / el teu poble plorava o proclamava / el seu futur, confús, com la pols dels camins / el teu poble, a les portes, esperava. Per aquells darrers mots que vares dir, jo enlaire, amics, la copa consagrada, i brinde pel futur lluninós del País.

Vicent Andrés Estellés

Que la trobada d'escoles en valencià del Cap i Casal se celebre enguany a Benimaclet té un significat especial, perquè Benimaclet ha jugat sempre un paper protagonista pel que fa a l'ensenyament en valencià. Més enllà de l'actual vigor de les línies, tant als Col·legis públics: Carles Salvador i Pare Català com als Instituts d'Ensenyament Mitjà: Ferrer i Guàrdia i Rascanya, hi ha uns antecedents que fan de Benimaclet un protagonista destacat en la llarga i costosa lluita per assolir el dret a estudiar en valencià, Benimaclet fou el niu on es va covar i d'on va naixer una part important d'aquell anhel. Ens trobem a les antigues Escoles Cardenal Reig de Benimaclet, a les darreries de 1914: "Mientras iban acercándose a la mesa del maestro para dar comienzo a la lectura, dos muchachos de los mas creditos discutían en voz baja, sobre cual era la página por donde habían de empezar a leer. La voz no era tan baja que no llegase a oídos del maestro la discusión, la cual, naturalmente, por tratarse de niños de la huerta de valencia, se había entablado en valenciano.- ¿Que lengua es esa?, dije increpando al mas cercano, que parecía llevar la razón, volviendo por los fueros del idio-

ma oficial.-La valenciana, me contestó mohino, como fingiendo no comprender el alcance de mi pregunta.- Pues aqui se habla en castellano, añadí con firmeza. Recalcitrante, el niño murmuró entre dientes: Es que yo soc valencià. No pude contenerme. Con dos cachetes castigué la rebeldía del muchacho insolente, por conservar incólumne el principio de autoridad; pero me dieron mucho que pensar las palabras del niño y me dolía en el alma haberle dado aquel par de cachetes; porque, en medio de su insolencia y rebeldía, tenía el niño muchísima razón". El mestre no era altre que Ventura Pascual i Beltrán, nascut a Xàtiva el 1873 i que va exercir de mestre i de Director a la esmentada escola Cardenal Reig de Benimaclet entre els anys 1914 i 1932. Aquesta anècdota fou només el principi i aquesta reflexió la primera de moltes altres, públiques i privades, que el portarien al capdavant a reclamar l' escola en valencià, i a convertir-se ell mateix en mestre de valencià. Molts pensareu potser que no és per a tant, que l'escola en valencià la demanen i l'exerceixen ara molts altres mestres, però a principis del segle XX, ningú no ho feia, només ell. El 1934, dos anys després de jubilar-se Ventura Pascual, arribà a Benimaclet Carles Salvador i Gimeno, per prendre possessió d'una plaça de mestre a la mateixa escola Cardenal Reig on hi va romandre 20 anys com a mestre i com a director. Dos anys després també de signar les normes ortogràfiques de Castelló. No és aquest espai d'abast suficient per descriure i ni tant sols per esbossar la immensa aportació de Carles Salvador als mons de l'ensenyament, de la poesia, de la llengua, i com que

no és aquest el primer ni serà l'últim homenatge que li ret Benimaclet, recorreré a les paraules de dos amics seus dites al 1977 quan tot Benimaclet es va aplegar també en memòria seua. Bé pot dir-se de Carles Salvador, que fou l'home de les tres eficàcies. Lliterat, gramàtic, mestre, tots tres caires de la seua forta personalitat s'aplegaven, s'aplegaren en una unitat fecunda, bategant, apassionada: La del seu patriotisme. Una amor infinita, una severa tendresa pel seu dissortat poble (el del País Valencià), s'hi traduïen en una ferma embranzida en tots tres camps, el literari, el gramatical, el pedagògic,

per a l'orientació, la preparació i la redempció d'aquest poble nostre, com a constants mai abandonades del seu pensament i de la seua fecunda activitat. Els qui hem seguit el seu mestratge, l'estimem més que per res com a mestre: ell serà sempre per a nosaltres "mestre Carles Salvador". El 1955, després d'haver donat tot allò millor de la seua vida a l'amor i al servei del País Valencià, es va extingir el seu darrer alè a Benimaclet, dins dins l'horta de la València que el va veure naixer i que ell estimà per damunt de moltíssimes coses.

CARLES SALVADOR

PUBLICITAT

trofeus i medalles

690 22 09 09
san columbano, 5 bajo
46020 valencia
t/ 96 3299631

lligall@ono.com
www.lligall.es

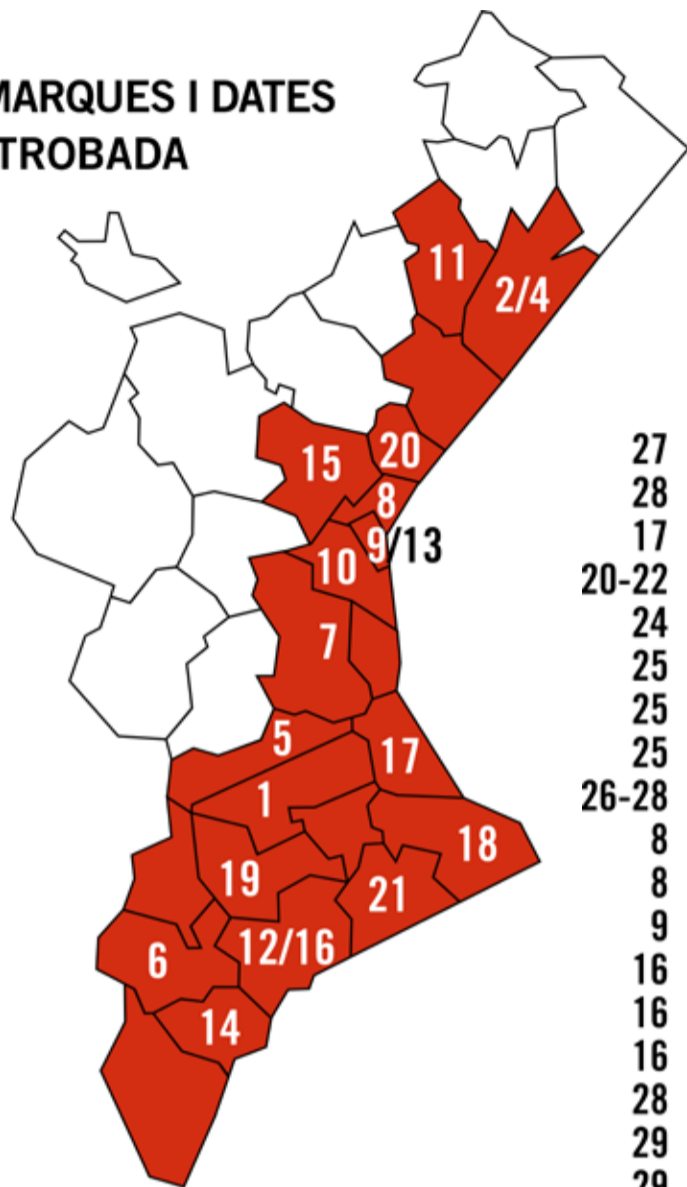
Cafetería Bocatería

Pobla Llarga

c/pobla llarga

Pobla Llarga

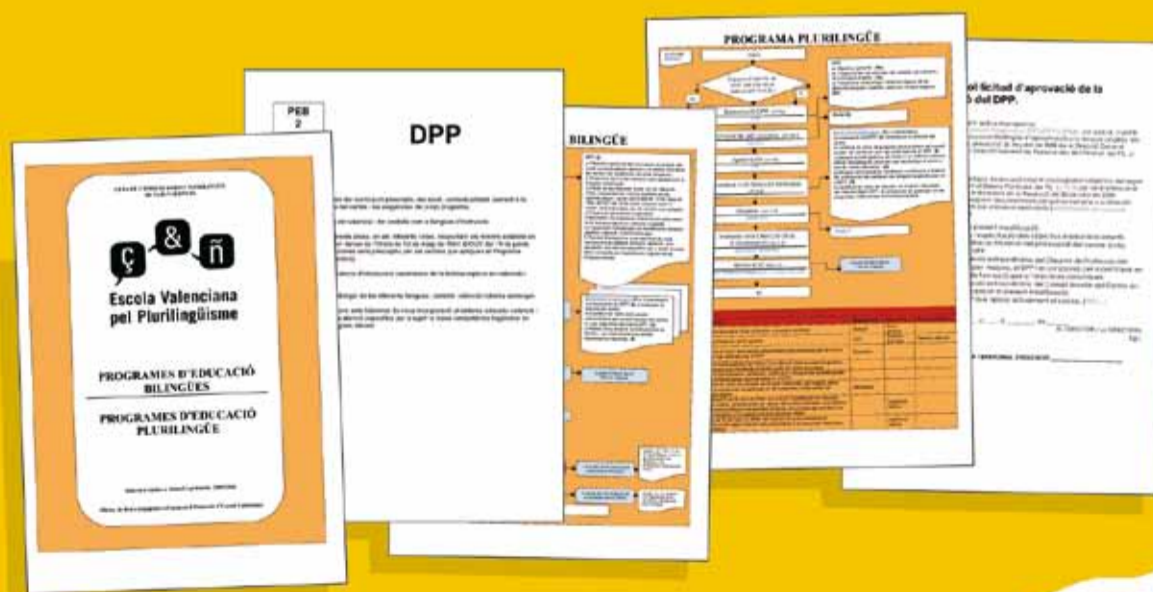
LLOC, COMARQUES I DATES DE CADA TROBADA

- 27 MARÇ **ALFARRASÍ** [la Vall d'Albaida] **1**
- 28 MARÇ **VILA-REAL** [la Plana Alta i la Plana Baixa] **2**
- 17 ABRIL **BARCELONA** [Espai País Valencià] **3**
- 20-22 ABRIL **CASTELLÓ** [Trobada universitària a la Universitat Jaume I] **4**
- 24 ABRIL **MONTESA** [la Costera] **5**
- 25 ABRIL **EL PINÓS** [les Valls del Vinalopó] **6**
- 25 ABRIL **MANUEL** [la Ribera] **7**
- 25 ABRIL **BONREPÒS I MIRAMBELL** [l'Horta Nord] **8**
- 26-28 ABRIL **VALÈNCIA** [Trobada universitària a la Universitat de València] **9**
- 8 MAIG **MASSANASSA** [l'Horta Sud] **10**
- 8 MAIG **ATZENETA DEL MAESTRAT** [l'Alcalatén] **11**
- 9 MAIG **ALACANT** [l'Alacantí] **12**
- 16 MAIG **BENIMACLET** [València] **13**
- 16 MAIG **ELX** [el Baix Vinalopó i el Baix Segura] **14**
- 16 MAIG **GATOVA** [el Camp de Túria] **15**
- 28 MAIG **MUTXAMEL** [l'Alacantí] **16**
- 29 MAIG **GANDIA** [la Safor i la Valldigna] **17**
- 29 MAIG **CALP** [la Marina Alta] **18**
- 5 JUNY **BENEIXAMA** [l'Alcoià i el Comtat] **19**
- 5 JUNY **ESTIVELLA** [el Camp de Morvedre] **20**
- 5 JUNY **L'ALFÀS DEL PI** [la Marina Baixa] **21**

DRÈTS LINGÜÍSTICS

Vols ensenyament en valencià?

Demana la **Guia de l'ensenyament plurilingüe** al **96 347 27 83**

escola valenciana FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA

OPINIÓ

Les Trobades a Benimaclet, això ja tocava

CARLES MONCLÚS VOLUNTARI DE LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

Aquest any celebrem la trobada d'ensenyament en valencià de la ciutat de València al nostre barri, en el marc de la celebració dels 25 anys de les Trobades d'ensenyament en Valencià al llarg del nostre País. Les trobades han representat durant tots aquests anys un moment d'encontre de tots aquells ciutadans i ciutadanes que pensem que la llengua pròpia dels valencians (com l'anomena la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià) ha d'ésser l'eix vertebrador de l'aprenentatge d'altres llengües en el sistema educatiu valencià. Això per raons de tipus tècnic (així aconseguirem futurs ciutadans plurilingües) i identitàries (els valencians tenim dret que la nostra llengua pròpia ocupe un lloc central al sistema educatiu després dels anys de repressió a què la va sotmetre la dictadura). També les trobades han significat un moment per a juntar-nos tots aquells i aquelles que pensem que el valencià ha de ser un instrument normal de comunicació a l'espai públic i que deixi d'estar arraconat a l'àmbit privat.

Tots i totes els qui pensem que no n'hi ha prou de saber-lo, sinó que ha d'anar revertint la situació de diglòssia a què ha estat sotmés històricament i ha de recuperar espais de prestigi a la vida social. Però les trobades també han significat històricament un lloc d'encontre entre tots aquells i aquelles pares, mares, mestres i altres persones que pensem que l'educació ha de formar futurs ciutadans i ciutadanes més solidaris, compromesos en la construcció d'una societat més justa, equilibrada, sostenible i participativa. I precisament la pervivència durant 25 anys d'aquest "moviment" que representen les trobades ha estat possible gràcies a la participació voluntària i desinteressada de milers de mestres i pares i mares que des de dins de les organitzacions que formen la Federació Escola Valenciana o des de les escoles que han organitzat cada curs les diferents trobades comarcals. I, enguany a Benimaclet, per què diem que ja tocava? Doncs perquè precisament a Benimaclet el començament de l'ensenyament en valencià va ser en el marc d'aquest esperit participatiu ciutadà que he comentat. Va ser en el CP Pare Català gràcies a un grup de pares i mares que decidí moure's i tancar-se en el col·legi per exigir el començament d'una línia en valencià. Però també perquè vivim en un barri on encara el valencià no ha estat totalment

arraconat del seu ús en la vida social, i això, en la ciutat de València es tristament una excepció. Però aquest esperit participatiu ciutadà solidari i reivindicatiu ha d'anar més lluny, no només pot quedar al voltant de l'escola. El nostre barri també durant la lluita contra la dictadura i en la transició democràtica fou conegut pel seu important teixit social i reivindicatiu. L'Associació de Veïns n'és un exemple històric en la lluita a favor del soterrament de les vies, i també en la lluita per la construcció d'un nou institut i el centre de salut. I això cal recuperar-ho i avançar més enllà. La societat cada vegada més parcel·lada i individualista que representen les ciutats capitalistes actuals on els valors fonamentals són l'èxit personal i el lucre econòmic genera una frustració en els individus només compensada per la possibilitat de consumir. De fet els únics espais públics que s'han potenciat en les nostres ciutats els darrers anys són els grans centres comercials on els ciutadans participen del goig de poder consumir juntament amb altres. I més aquests darrers anys de bonança econòmica en què tots i totes estàvem cridats a ser comensals a taula. Però això amb la crisi econòmica actual està canviant, ja que una part dels ciutadans i ciutadanes comencen a estar exclosos d'aquesta festa del consum. Afortunadament el nostre barri continua tenint un important teixit de xicotets i mitjans comerços que permet un altre tipus de relació i anar a comprar allò que necessites sense haver-te de desplaçar fora del barri. En aquest camp també el nostre barri és especial i participatiu i té una associació de comerciants impulsora d'interessants propostes per al barri.

Les nostres ciutats necessiten espais de trobada i de participació, perquè els homes i les dones som més feliços i ens sentim més plens quan fem coses en comú amb altres i per això són necessaris espais públics de trobada. En aquest esperit, Benimaclet ha volgut que aquesta Trobada anara més enllà i no quedara restringida només a l'àmbit escolar. En la comissió organitzadora de la Trobada d'enguany al barri hem participat, a més de les escoles i instituts, diferents entitats i associacions i ciutadans i ciutadanes a nivell individual. I això des d'un esperit obert, hem tingut la porta oberta a tot el qui haja volgut participar. Hem constituït la plataforma

Benimaclet Viu i des de la qual volem que la Trobada continue més enllà. Perquè molts pensem que és insostenible que visquem en un barri de 40.000 habitants i que no disposem d'uns mínims serveis i espais públics dels quals disposa qualsevol poble de 10.000 habitants del nostre entorn.

I, desgraciadament, no confiem que el poder polític vaja a donar solució a tots els nostres problemes si no és a partir del nostre treball organitzat i reivindicatiu. I no només esperant que ens ho resolguen, sinó en la mesura que puguem, anar construint-ho i posant-ho en marxa nosaltres mateixos. En això el nostre barri està en el camí i està viu, només falta que anem confluint les diferents propostes. Un exemple molt interessant va ser l'ocupació el passat 20 de febrer d'un solar abandonat d'un PAI, que no s'ha desenvolupat, per a crear-hi un aparcament col·lectiu (el cost el van pagar els veïns amb una col·lecta popular). També en aquesta línia s'està treballant en la Plataforma per la Llar Cultural de

Benimaclet, una plataforma que ja ha dut dos o tres vegades activitats culturals al carrer reivindicant un espai públic per a la cultura. És a dir, Benimaclet està viu, i gràcies a l'organització de les trobades, molts i moltes dels qui pensàvem que calia fer més barri ens hem trobat i estem fent coses junts. Per això les trobades era necessari que vingueren a Benimaclet, els benimacleters hem d'agrair a la CAPPEPV i a la Federació Escola Valenciana que ens hagen deixat organitzar la Trobada ja que això estem segurs que serà una llavor que ens permetrà fer créixer el nostre barri, és a dir, fer més barri. I en això, el lema de les Trobades d'enguany "Tu tens la clau" és molt clar. La clau de la construcció d'una societat en la que tots i totes vivim més feliços i en la qual tots i totes ens integrem sense exclusions està en la participació de la ciutadania. La clau la tenim cadaun de nosaltres en la mesura que ens comprometem a lluitar per una societat més justa.

VICTOR SERNA | BENIMACLETCOMAPOBLE.WORDPRESS.COM

MANIFEST

Benimaclet viu!

MANIFEST OBERT A LA CIUTADANIA DE BENIMACLET

1.- Per primera vegada des de la seua creació, el diumenge 16 de maig de 2010 Benimaclet acollirà la Trobada d'Escoles en Valencià, un dels esdeveniments cívics més importants del nostre país, capaç d'aplegar cada any milers i milers de participants units en el propòsit de contribuir solidàriament a la construcció d'una escola valenciana pública, democràtica i de qualitat. Aquesta és una mobilització nascuda de la societat civil i per ella mantinguda que, amb la coherència de les seues actuacions i amb la seua capacitat d'estimular la participació de tants ciutadans i ciutadanes (grans i menuts), ens assenyalen un camí cívic, essencialment democràtic i participatiu, que des d'altres àmbits de la societat valenciana caldria començar a trepitjar.

2.- L'escola que volem i que anem fent té en l'ús del valencià una eina normal de comunicació i aprenentatge, d'integració i cohesió social que no només s'arrela en la cultura i en la història del nostre poble sinó que és, decididament, una aposta de present i de futur, un repte per acarar des de posicions radicalment democràtiques la nostra realitat col·lectiva. Perquè l'escola és el fonament més sòlid d'una democràcia, el lloc on cada dia s'aprèn i es practica un abecedarí fet amb les lletres de la solidaritat, la igualtat i la llibertat, un espai on les persones han de créixer en el diàleg i l'inter-

canvi com a ciutadans conscients dels seus drets i dels seus deures, compromesos amb els valors del coneixement, com a ciutadans que estimen la seua llengua, la seua cultura i el seu país perquè només així podran estimar les llengües i les cultures dels altres pobles i estaran en condicions d'accedir als millors guanys de la intel·ligència i la dignitat humanes.

3.- És al caliu d'aquesta Trobada d'Escoles en Valencià a Benimaclet que un grup de ciutadanes i ciutadans, representants de diversos col·lectius, associacions i institucions del barri, hem decidit sumar els nostres esforços i constituir la plataforma Benimaclet Viu, que vol ser un lloc d'encontre i de diàleg, ric en la diversitat i la unitat, capaç de donar forma, a través del treball, la imaginació i la lluita, a projectes de millora per al barri on vivim i treballam, i que tant ens estimem. Així doncs, Benimaclet Viu naix amb la voluntat d'esdevenir un espai de participació obert a tota la ciutadania de Benimaclet: a l'organitzada en col·lectius i entitats diversos, i també a ciutadanes i ciutadans individuals; a tota aquella ciutadania que vulga contribuir a l'assoliment d'aquests objectius de treball compartit i a fer-ho sobre la base dels plantejaments bàsics que ací exposem i que són els que donen consistència a la nostra plataforma.

4.- Perquè aquest espai que

compartim prop de 40.000 persones, situat entre el camí de trànsits i l'Horta d'Alboraia, integrat a la ciutat de València des de finals del segle XIX, presenta avui uns dèficits estructurals que afecten la qualitat de vida dels seus habitants: en cultura i educació, en sanitat, en dotació de parcs i jardins, en espais per a joves i grans, en instal·lacions esportives, en recursos per a la mobilitat urbana i la comunicació. Benimaclet ha estat, des dels anys seixanta amb l'arribada massiva de ciutadans d'altres llocs de l'Estat espanyol fins avui mateix, amb la presència de persones de molt diversa procedència, terra d'al·luvió i d'acollida que malgrat tots els desastres urbanístics heretats del desarrollismo i perpetuats per l'actual política especulativa no ha perdut encara la seua fesomia de poble valencià de l'horta. Barri bàsicament de treballadors i professionals, de petits comerciants i d'estudiants, Benimaclet veu perillar avui més que mai els dos aspectes que millor el caracteritzen, el cohesionen i li confereixen identitat: ser un poble valencià enmig d'una horta greument amenaçada.

5.- Benimaclet viu naix, doncs, com a espai d'impuls i defensa de la cultura i la llengua pròpies i de preservació i millora del nostre entorn natural, naix per reclamar la dignitat d'un barri des d'una perspectiva de qualitat ciutadana, de modernitat

i sostenibilitat, de consciència ecològica i espai de democràcia i convivència.

6.- És per això que fem nostre el llegat de mestres com Ventura Pascual i Carles Salvador, pioners de l'escola valenciana que van viure i treballar ací, és per això que ens sentim hereus de les lluites veïnals que des de primeries dels anys setantes han lluitat per la dignitat del barri i valorem la tasca de totes aquelles persones, col·lectius i entitats que han construït vies alternatives per al progrés cívic i social del nostre país i del nostre barri.

7.- És perquè creiem en el valor de la solidaritat i del treball comú, de la democràcia participativa i l'autogestió; és perquè

som conscients de la importància que l'impuls civil té com a fonament d'un sistema autènticament democràtic; és perquè volem un Benimaclet viu, de veïns i veïnes més cultes, més plens, més lliures, que fem una crida perquè et sumes al nostre projecte, perquè participes críticament en un projecte ben arrelat en la nostra cultura i la nostra història que mira i treballa pel present i el futur del barri i del país, del poble, un projecte que volem fort en tot allò que ens uneix i plural en la diversitat que l'enriqueix i que aspira a representar.

8.- Fem entre totes i tots un Benimaclet cada dia més viu, cada dia més bo.

PUBLICITAT

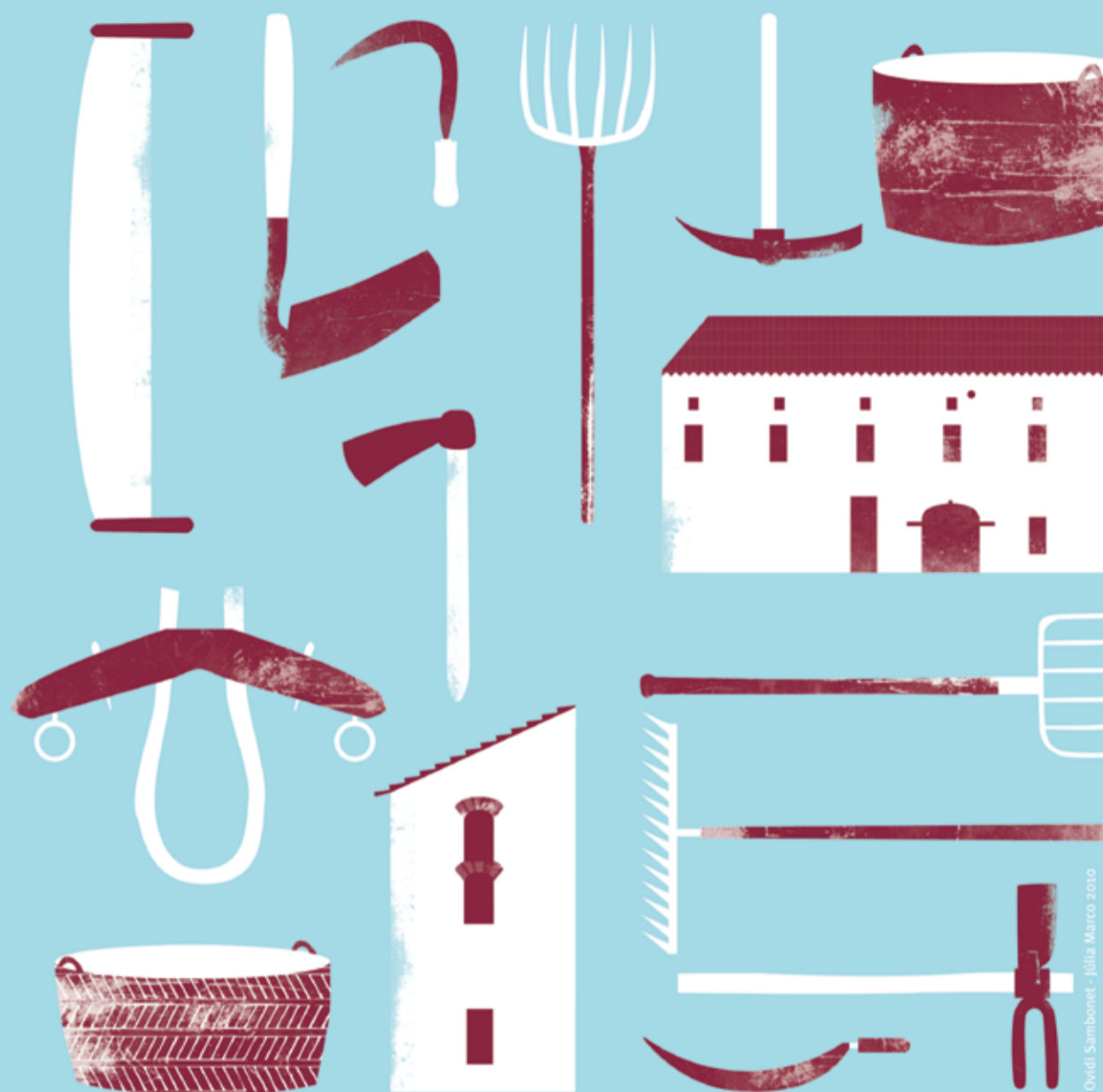
PAPELERIA LIBRERIA
Pasqui
MATERIAL ESCOLAR Y DE OFICINA
LIBROS DE LECTURA Y DE TEXTO
CONSUMIBLES DE INFORMÁTICA
REGALOS Y JUEGOS EDUCATIVOS
TEL./FAX: 96 369 28 57
C/ SALVADOR ALMENAR, 2 - 46020 VALENCIA

segell discogràfic...
...estudi de gravació
producció de concerts...
...promoció / management
disseny / videoclips...
www.mesdemil.com
mesdemil
96 273 72 96 - Apt. 22. 46180. Benaguasil

EXPOSICIÓ

Patrimoni d'un Benimaclet viu

Ovidi Sambonet - Júlia Marco 2010

DEL 26 D'ABRIL FINS
EL 16 DE MAIG DE 2010

Exposició de fotografies

Exposició de fotografies d'Enric Sanchis, mestre del CEIP Pare Català, sobre la història de Benimaclet a partir de ferramentes i edificis.

Aquestes fotografies es troben emmarcades dintre del treball d'investigació, que el mateix autor està realitzant, al voltant de la vida del poble.

CEIP Pare Català
(edifici infantil)
C/ Diògenes López Mecho
Benimaclet, València

Patrocinat per l'AMPA
de l'IES Ferrer i Guàrdia.

MÚSICA

Tenim la clau

TENIM LA CLAU

Àlvar Carpi Lobatón
per a Escola Valenciana 2010

ÀLVAR CARPI LOBATÓN PER A ESCOLA VALENCIANA

25 anys lluitant per la unitat
I per normalitzar l'ús de la nostra llengua
per la cultura i per la societat
música i literatura i al cinema.

També als mitjans de comunicació
(nostra cultura no veiem representada)
farts de mentides i manipulacions
de gent aliena que ens escura la butxaca

TU TENS LA CLAU, PARLA LA TEUA LLENGUA
TU TENS LA CLAU, PARLEM AMB LLIBERTAT
TU TENS LA CLAU, PARLA LA TEUA LLENGUA
TU TENS LA CLAU, PARLEM EN VALENCIÀ

Danses de festa cap a la plaça van
Tots els carrers s'han omplert d'una gentada
Xics i xiquetes, dolçaines i tabals,
jocs amb gegants i pilota valenciana

A les finestres hi ha gent que està mirant
baixa al carrer! Obri la porta de ta casa!
deixa que passe l'aire del carrer
oxígen pur que respira la gent que canta

TU TENS LA CLAU, PARLA LA TEUA LLENGUA
TU TENS LA CLAU, PARLEM AMB LLIBERTAT
TU TENS LA CLAU, PARLA LA TEUA LLENGUA
TU TENS LA CLAU, PARLEM EN VALENCIÀ

TENIM LA CLAU, PARLEM LA NOSTRA LLENGUA
TENIM LA CLAU, PARLEM AMB LLIBERTAT
TENIM LA CLAU, PARLEM LA NOSTRA LLENGUA
TENIM LA CLAU, PARLEM EN VALENCIÀ

♩ 136

intro flauta

A E Bm G

A E Bm G

A E F#m G

Vint - i - cinc anys llui - tant per la u - ni - tat i per nor - ma - li - tzar l'ús de la Nos - tra llengua,
També als mit - jans de co - mu - ni - ca - ció pos - tra cul - tu - ra no ve - iem re - pro - sen - ta - da,
Dan - ses de festa a la pla - ça van Tots els ca - rrrers s'han om - plit d'u - na gen - ta - da,
A les fi - nestres hi ha gent que es - tà mi - rant bai - xa al ca - rrrer! O - bri la por - ta de ta ca - sa!

A E Bm G

per la cul - tu - ra i per la so - cie - tat Mú - si - ca i li - te - ra - tu - ra i al ci - ne - ma
farts de men - ti - des i ma - ni - pu - la - cions de gent a - lie - na que ens es - cu - ra la bu - txa - ca
Xics, xi - que - tes, dol - çai - nes i ta - bals, jocs amb ge - gants i pi - lo - ta va - len - cia - na
dei - xa que pa - se l'ai - re del ca - rrrer o - xi - gen pur que res - pi - ra la gent que can - ta

A E Bm G9

TU TENS LA CLAU, PAR - LA LA TE - UA LLEN - GUA
TU TENS LA CLAU, PAR - LA LA TE - UA LLEN - GUA

A E Bm G

TU TENS LA CLAU, PAR - LEM AMB LLI - BER - TAT
TU TENS LA CLAU, PAR - LEM EN VA - LEN - CIA

ESTRUCTURA:
intro flauta
A B C A B C A C C C C FINAL

PUBLICITAT

Horno
Pasteleria - Pasteleria
BON - PÁ

C/. Camis Emperors, 4 - Tel. 96 360 12 65
BENIMACLET - VALENCIA

Campbell College
Idiomas

96 362 89 83

C/. Músico Hipólito Martínez, 2 bajo
46020 Valencia
Fax 96 362 89 83
info@campbellcollege.com

Cristaleria
TORRE, S.L.

- FABRICA DE ESPEJOS
- ACRISTALACION DE OBRAS
- COLOCACION A DOMICILIO
- INSTALACIONES COMERCIALES Y DECORACION

C/. Hermanos Villalonga, 15
46020 VALENCIA
Teléfono 963 650 346
Fax 663 013 179
E-mail: cristaleriatorre@hotmail.com

ALBA Y ALBA
ALIMENTACIÓN
(Primeras Marcas)

TODA CLASE DE ARTICULOS PARA SU MASCOTA

PELUQUERÍA CANINA

C/. Torre de Miramar, 5
46020 VALENCIA
TEL 96 360 07 38

+D
clínica dental

Rafael Gil Cortés

C/. Ponta Ricard Sanmartí, 1b
46020 Valencia - Tel.: 96 329 93 33
www.clinicasmadental.com
k4olirymeta@hotmail.com

HORNO PASTELERIA DEL PILAR
Anticament Pasteleria
desde 1900

Vicente Margaix Cifre
Lourdes Margaix Cifre
GERENTE

San Ignacio de Loyola, 25 - Valencia
Tel. 96 384 30 62
Enrique Navarro, 38 - Benimaclet
Tel. 96 338 89 56

www.homodelpilar.com

FRUTAS VIEVA

C/. Benicarló, 31 - Valencia - Tel.: 96 393 53 35

EL TALLER

C/. Guardia Civil, 10
Tel. 96 369 07 90
46020 VALENCIA

ELECTRICIDAD E ILUMINACIÓN CHECA

INSTALACIONES ELÉCTRICAS - VIVIENDAS
LOCALES COMERCIALES - TELEFONÍA
VENTA DE LÁMPARAS Y MATERIAL ELÉCTRICO

Tienda: Av. Dr Vta. Zaragoza, 81-BAJO
Taller: Hermanos Villalonga 3-BAJO
Tels. 96 380 35 75 - 658 788 177
VALENCIA - 46020

MÚSICA

Himne: Per al cant de les Trobades

MÚSICA: PEDRO VALBUENA LLETRA: MANEL RODRÍGUEZ-CASTELLÓ

Himne

Pedro Valbuena

Anem junts a la trobada,
fem la rotllana més gran.

Anem junts, anem junts,
anem junts a la trobada. [bis]

Els brots novells som de l'arbre
que en el temps va ana(r) arrelant.
Foscoss ulls,
foscoss ulls creien que era mort
dels mals que engendra el silenci.

Però no es va secar l'arbre
que entre tots vàrem regar,

que entre tots, que entre tots,
que entre tots vam regar sempre. [bis]

Fort d'arrels va poder vèncer
de l'hivern els mil embats,
el foc que,
el foc que fa estremir la terra,
la por que talla les mans.

Mar oberta el nostre somni
d'un país en llibertat:

clar país, clar país
llibertat d'homens i dones. [bis]

L'arbre torna a traure fulles
i l'ocell hi ha fet son niu.
Seguirem, seguirem el nostre camí
mentre la veu puge al càntic.

Anem junts a la trobada,
fem la rotllana més gran.

Anem junts, anem junts,
anem junts a la trobada. [bis]

7

7

13

13

17

17

23

23

30

30

ne junts a la tro ba da fem la rot lla na mes

gran a nem junts a nem junts a nem junts a queen tre tot queen tre tot an rem re

la vo ba da gar va rem gar

som brots nous de l'ar bre vell queen tre tots va rem plan tar fos cos ulls fos cos ulls el ve i e mort dels

mals queen gen drael si len ci

Fine

Fine

D.S. al Fine

D.S. al Fine

Jornades de convivència esportiva

ENTRE ELS COL·LEGI PÚBLICS DE BENIMACLET:
CARLES SALVADOR I PARE CATALÀ.

Al llarg de sis dies, un dia per cada nivell educatiu de l'Etapa d'Educació Primària, mestres i alumnes dels dos col·legis han viscut conjuntament, han compartint activitats lúdico-esportives i han obert una via de comunicació per al futur. Anem sumant : més relacions, millors veïns, possibles amics. Ha sorgit al caliu de la Trobada i pensem donar-li continuïtat.

PUBLICITAT

PESCADOS Y MARISCOS

PEPITO
Central Benimaclet

Especialidad de la Casa,
pescado de playa

Sant Esperit, 5 - 46020 Benimaclet-Valencia - Tel. 963 59 35 69 - Mòbil 679 028 968

LENCERIA - CORSETERIA - BAÑO

Caricias

ROPA INTERIOR
SEÑORA-CABALLERO-NIÑO

C/ L'Niell, nº 12 (Frente Bascaja) - Tel. 96 393 37 54 - 46020 VALENCIA

COSUES

Comercial de Suministros Escolares S.L.

Polígono Industrial de Catarroja, Calle 22 s/n • Tel. 961 27 27 70 • Fax: 961 27 27 77 • 46470 Catarroja (Valencia)

<p>PAPERERIA CUARTERO C/Enrique Navarro, 21 46020 Benimaclet València Tefl.96 3277077 cuarteropapereria@hotmail.com</p>	<p>CALZADOS MARILÓ C/Murta,4, 9 46020-Benimaclet (Valencia) TI. 96 369 21 03</p>	<p>FARMACIA RAFAEL REAL C/Cuenca Tramoyeres, 2 TI 96 369 02 21 Valencia</p>	<p>MATEU'S MODAS C/Murta, 2 46020-València TI. 96 362 10 64</p>	<p>IMPRENTA GRÀFIC-MA C/Dolores Marqués, 25 Tel.963620890 46020-València</p>
<p>HERBORISTERIA SALVIA Av. Valladolid, 27 Camino Farinós TI. 963627311 46020-Valencia espedyustesalvia@hotmail.com</p>	<p>ÓPTIFARMA c/Jaime Esteve Cubells, 1 46020 Valencia TI. 96 361 11 55</p>	<p>CLAUS C/Enrique Navarro,33-b 46020-Valencia TI. 96369 62 15</p>	<p>EVA Taller de Marcos C/Ramón Asensio, 5 46020-València TI. 96 3691928</p>	<p>LA KAÑAMERA RESTAURANTE C/Prudenci Alcón i Mateu, 2 46020-Benimaclet TI. 96 360 91 45</p>
<p>MILAR MUÑOZ C/Mistral, 9 TI.963691348-963691767 Valencia.-4609 munoz@milar.es</p>	<p>PELUQUERIA ROSALBA c/Torreta de Miramar,2 46020-Valencia TI. 96 362 55 56</p>	<p>JOYAS ELOISA Av.Valladolid, 23 TI.96360 02 74 46020-València</p>	<p>EL CELLER I L'AGLÀ Restaurant-Café C/Guardia Civil, 20 46020-València Telf. 96 332 08 82</p>	<p>LA ALEGRE CONCHITA C/Sant Esperit,8 46020-València TI. 665 641 515</p>
	<p>SELENE BELLEZA c/Fco. Martínez, 11B 46020-València TI. 96326 80 45</p>	<p>TIENDA POPE C/Fresas,1-b 46020-Valencia TI. 963691623</p>	<p>DROGUERIA GALAN c/Torreta de Miramar, 2 46020-València</p>	<p>EL CAFÉ DE CAMILO C/Masquefa 40, 46020-València TI. 963275292</p>

sambori
Arc de Sant Martí
Batxillerat i Cicles Formatius I

08

Libres amb il·lustracions, paper 100% reciclat.
Preu per llibre: 7 € (sèries roja, taronja i groga) i 8 € (sèries verda, blava i indi)
Més informació a www.sambori.net

Un món per descobrir de la mà dels nostres alumnes

Una col·lecció imprescindible a tots els centres i biblioteques

Des de 2005, editem els guardonats comarcals del **Premi Sambori** seguint els colors de l'Arc de Sant Martí: des del roig per a primer cicle de primària, fins a l'indi per a batxillerat i cicles formatius.

Els treballs s'han agrupat en dos volums per cicle: les comarques del nord en el volum I i les del sud en el volum II.

Arc de Sant Martí

Subscriu-te al

96 179 56 50

parla'm en valencià

Jo parle en valencià.
Per què no ajudar a
parlar-lo a altra gent?

Me gustaria
aprender a hablar
en valenciano

¿Quieres hablar en valenciano?
¿Voulez-vous parler le valencien?
Do you want to speak Valencian?
Vrei să înveți să vorbești valenciană?
هل تريد أن تتكلم بالبنسية؟

v voluntariat **pel valencià**

Coordina:

**escola
valenciana
FEDERACIÓ
D'ASSOCIACIONS
PER LA LLENGUA**

Col·laboren:

bancaixa
el compromís social

96 340 70 60

www.voluntariatpelvalencia.org

info@voluntariatpelvalencia.org

Contes

T'HA ANAT EL DIMONI PROP!

Fa més de cent anys la parròquia tenia un escolà, bon home, però de geni embravit i poc de trelat, la qual cosa era ben coneguda no sols pels feligresos de l'església de l'Assumpció de la Nostra Senyora, sinó per tothom que vivia dins Benimaclet, hui barri de València. Un bon dia, quan anaven els clergues i llurs ajudants de soterrar a una barraca de l'horta de Vera, on és ara la Universitat Politècnica, que pertanyia a la demarcació parroquial, puix s'havia mort un llaurador que no havia conegut cap malaltia, malgrat els seus noranta-vuit anys, en passar per davant d'una alqueria un gos es posà a lladrar amenaçadorament.

Llavors un dels escolanets intentà fer-lo callar, però per més que el xiquet va insistir-hi no ho va aconseguir. Veient-ho l'escolà va perdre la poca paciència que portava i separant la creu amb la imatge de Jesucrist del pal que la sostenia en alt, la va refilar al gos, però, en contra de la seua voluntat, no el va encertar. Tot havia succeït en un obrir i tancar d'ulls, de manera que el rector es va quedar sens paraules per a reptar-

lo. Veient l'escolà la cara que el clergue feia, exclamà dirigint-se al gos: "T'ha anat el dimoni prop!" No sabem què li va dir el rector quan reprengué la parla, però el que sabem és que aquest cas fou molt celebrat amb molta rialla per tot Benimaclet.

UNA OBSERVACIÓ MÈDICA

Al principi, el metge protagonista d'aquesta narració era parterot a Benimaclet. Més tard guanyà la titularitat de metge del segur i deixà d'atendre les parteres per exercir de metge de capçalera, però sense abandonar el poble. Puix bé, quan era, parterot intervingué en la vinguda de quasi tots els xiquets de Benimaclet, tant del poble com de l'horta.

El metge tenia molt de treball, però sempre que passava per davant de certa barraca de l'horta s'aturava per a dir qualsevulla cosa, i de vegades se seia una curta estona i xerrava un poquet amb els seus habitants. Un dia els confessà una cosa molt estranya, la qual havia observat al llarg dels anys en l'exercici de la seua professió. Es tractava que a Benimaclet, de tots els fills que tenien les famílies -i en aquell temps n'eren prou- sols els primers eren setmesons. No va dir que tots els primers n'eren, mes donà a entendre que

n'eren molts. Qui açò escriu ha d'afegir que no ha llegit en cap revista mèdica res paregut, i totes les vegades que ha preguntat algun metge amic sobre si coneixia algun cas afí, aquest se li ha quedat mirant bocabadat. No obstant, sospita que el metge parterot sabia el que deia, i té la convicció que arreu del món deuen d'haver-se perdut moltes observacions mèdiques tan genuïnes com aquesta.

UN SANCTUS REVELADOR

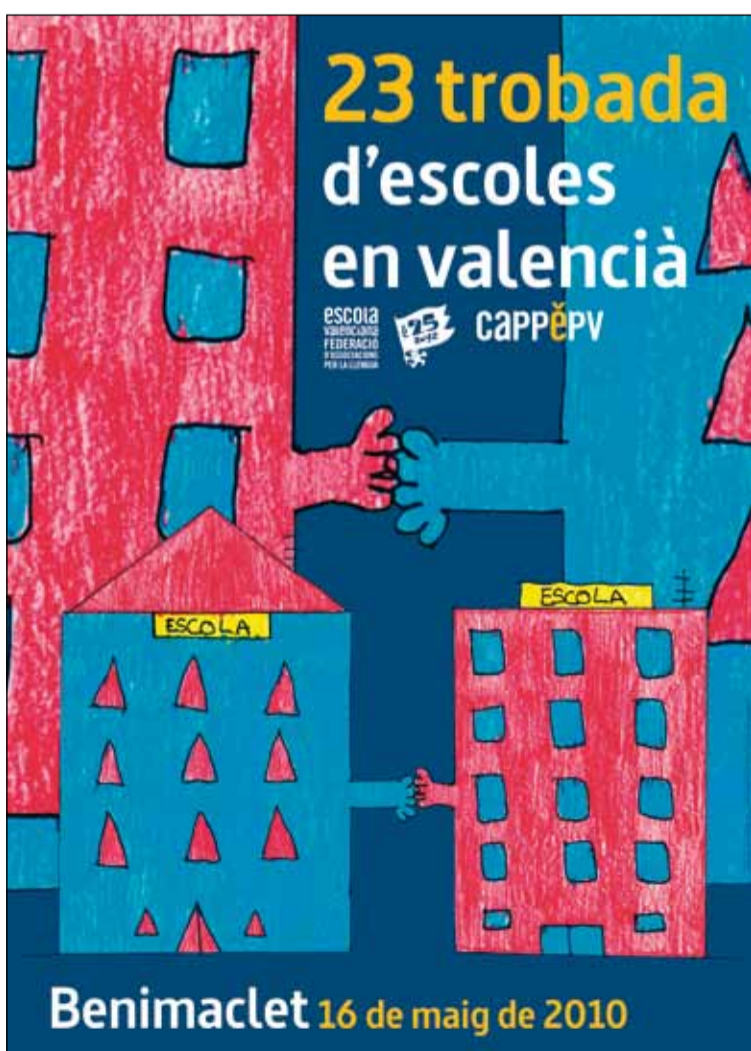
Açò va passar fa molts anys. Una rebesàvia molt velleta li ho contava al seus rebesnèts i deia que li ho havia contat la seua àvia, la qual, sols Déu sap a qui li ho hauria oït dir. Ara bé, tal com ho vaig oir, ho conte.

"En un temps molt llunyà, un dels clergues de la parròquia de Sant Esteve feia la visita setmanal per part de l'horta nord de la ciutat de València, on era el poble de Benimaclet, que aleshores pertanyia a la jurisdicció de l'esmentada parròquia, malgrat tindre església pròpia. Solia fer la visita damunt el llom d'una burreta, com Jesucrist quan va entrar a Jerusalem. Un mal dia, en passar per un lloc despoblat, prop del que és hui l'hípica, li isqueren al pas uns lladres i li varen furtar tot allò que portava, burreta inclosa, i l'obligaren a jurar

que no ho dina mai a ningú. "Ja sabem que fins el Concili Vaticà II les misses es deien en llatí i d'esquena als fidels. Puix bé, estant celebrant el mateix capellà la missa major un diumenge, en girar-se per saludar al poble amb aquell "Dominus vobiscum", va veure als mateixos lladres al peu de la trona. No va dir res aleshores, però quan aplegà el moment de la imprecació que finalitza amb el "Sanctus", en lloc de dir-la en llatí la va dir en la llengua del poble, fent la mateixa tonadeta, del mode següent:

"Em furtaren trenta dobles i una burreta molt bona, em feren jurar per Déu i per la Santa Corona que no ho diria jamai a ningun home ni dona. A Vós, Pare Etern, us ho dic, a Vós, que no sou home ni dona, perquè agafen aqueixos lladres, amagats baix la trona. Sanctus, sanctus, sanctus".

La gent, estranyada al principi de la imprecació per oir cantar en valencià, prengué de seguida al lladres. I segons va dir la rebesàvia, segons li ho va dir sa iaia, segons li ho va dir a aquesta no se sap qui, encara es pogué recuperar la burreta i bona part de tot el que li havien furtat.

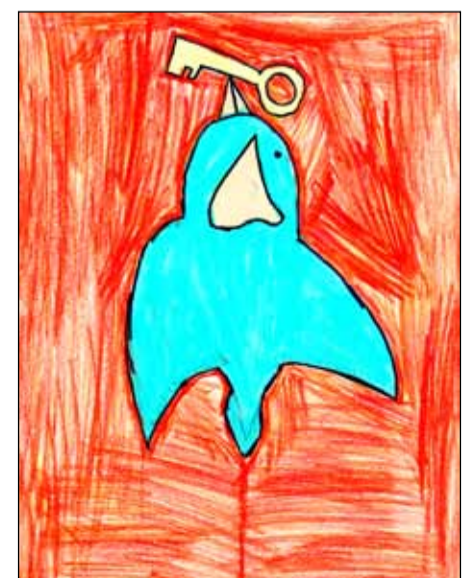
Concurs de cartells

Un any més, les escoles col·laboradores han fet un concurs de cartells entre l'alumnat, i entre els dibuixos presentats els dissenyadors de la campanya gràfica -Anna Roig i Cèsar Amiguet- han seleccionat els de Lucas García Verdes, del CEIP Pare Català (carpeta), i d'Enya Segura Torres, del CEIP Carles Salvador (cartell de la 23a Trobada).

El dibuix d'Enya Segura representa l'apropament entre les escoles el dia de la Trobada, mentres que Lucas García ha jugat amb el lema d'enguany 'Tu tens la clau' i ha dibuixat una garsa volant amb una clau daurada al bec. Volem des d'ací agrair l'alta participació i assenyalar que ha sigut una decisió molt difícil, ja que s'han presentat al concurs uns dibuixos molt bonics i elaborats.

CARTELL: ENYA SEGURA TORRES

CARPETA: LUCAS GARCÍA VERDES

EL SOTERRAR

Açò succeí en el temps del còlera, fa un bon grapat d'anys. A Benimaclet, moria força gent i ben prompte el poble, que era molt xicotet, es va quedar reduït a la tercera part dels seus habitants. Com sols hi havia un metge, i aquest era molt major, no podia atendre tots els malats. Així és que en alguns casos, quan anava a casa dels malats, es trobava amb un mort. Això pareix ser el que passà amb un obrer de vila d'uns seixanta anys. El metge es disculpà dient que havia tingut que atendre altres malats i que no havia pogut vindre abans: portava quaranta-vuit hores de peu, anant d'una a altra casa. Tant la vídua com el fills ho compregueren i no protestaren, perquè eren persones pacífiques, molt bones. El metge, aleshores, veient a l'obrer embolicat ja al llençol, expedí el preceptiu certificat de defunció.

Amb el document, el fill major anà al jutjat i a l'església, i després comprà un taüt de fusta de xop, sense anses ni pintura de cap mena, que pareixia més bé una caixa d'emalatge que el fèretre d'un cristià. Atès que llavors hi havia el costum de dur els morts al ce-

mentiri carregant-se quatre homes la caixa sobre els muscles, una vegada els clergues acabaren la funció religiosa a l'església i acomiadat el dol a la plaça, hi se n'anaren, pel Camí de les Fonts, molts homes, clergues, escolà i escolanets, familiars i les dones que volgueren acompanyar el difunt. Aquest camí era de terra i hi havia dos solcs d'un pam de fondària en tota la seua llargària, fets per les rodes de llanda de ferro. Pot cadascú imaginar-se com estaria el camí després d'un bon ruixat, i aquest fou el cas. Un dels que portaven el taüt, en aplegar a la revolta on era abans la "via xurra", ficà un peu dins un d'aquells solcs, perdé l'equilibri i caigué a terra. Com resultat de la caiguda, la caixa caigué també, partint-se i deixant l'embolcall descobert.

Tots es quedaren espantats, sense encertar què fer. El rector digué "Agafeu el mort!" Un dels acompanyants li replicà "I on el posem?" "Carregueu-lo a braços i anem al cementiri, prompte, que comença a ploure!" I així ho feren. En aplegar-hi, l'enterrador, la vídua i els familiars femenins que hi eren, puix havien anat en tartana pel camí de Vera, no es creien el que estaven veient. "Com vaig

a soterrar el meu marit sense taüt?", deia la desconsolada vídua. "Com puge el mort per l'escala i el fique dins el nínxol de la quarta fila?", preguntava l'enterrador. Ningú encertava què fer. De sobte la mortalla va moure's, i s'óí una veu que deia "Què és açò? Qui m'ha ficat ací?"

Ja es pot imaginar l'escena i els comentaris posteriors. Quan passades unes setmanes uns periodistes entrevistaren el "ressuscitat" i li van preguntar per l'experiència "viscuda", aquest va dir "Tot anava prou bé, malgrat el pessim embalatge, el mitjà de transport, l'accident i la pluja, però que el meu soterrament fóra motiu de mal cap per a l'enterrador i més dolor encara per a la meua benvolguda viuda, això és més de què un mort com Déu mana pot resistir-ho".

LA INNOCÈNCIA D'UNA LLETERA

Al llarg dels anys quaranta del propassat segle hi havia a Benimaclet moltes lleteries, si tenim en compte el reduït nombre d'habitants d'aleshores. Els establiments eren a les cases dels llauradors amb estables de vaques. La llet,

procedent de la munyida feta per la mateixa lletera, es despatxava al menut. La inspecció sanitària no era força exigent amb aquesta activitat alimentària.

Entre totes les lleteries hi havia una que abastava quasi el 25% de la població. La pregunta que feien els propietaris dels altres estables de vaques era més o menys aquesta "Com es possible que d'unes poques vaques puga eixir tanta llet?" Cap d'ells trobava una explicació raonable. Per tant, es ficaren d'acord en fer una investigació per esbrinar aquell misteri quantitatiu, però no pogueren descobrir res de res.

Ara bé, com totes les coses d'aquest món tenen un final, no sempre feliç, cert dia una amiga, també lletera, entrà a la casa de tan productiva lleteria, puix la porta no estava del tot tancada, i cridà a l'ama. No va obtindre cap resposta. Creien que seria a l'estable, s'endinsà, i, oh sorpresa!, trobà la amiga batejant la llet. Tota escandalitzada li digué "Què fas?" La lletera li respongué tranquil·lament i innocentment "Ja ho veus, reduint la abundant grassa d'aquesta llet, que diuen és roïna per a la salut".

PREMI
12é premi escolar de literatura en valencià
SAMBORI
2010

Aquí hi ha un dibuix d'un personatge amb una corona i braços estesos.

Logo de Bancaixa i logos de diverses universitats i institucions.

VOTA
SÍ
VOTA
ENSENYAMENT PÚBLIC

A PARTIR DEL 6 DE MAIG
www.consultaplataforma.org

Logo de Plataforma per l'Ensenyament Públic.

C/ Poeta Ricard Sanmartí, 24. Bajo
46020 VALENCIA / T: 963 616 170 / F: 963 937 007
servalia@servalia.org / www.servalia.org

materials educatius
per a l'escola valenciana
bromera.txt

PER A L'ESCOLA VALENCIANA

novetats curs 2010/11

Estiu d'Aventura

Viu un estiu d'aventura
amb els nous
quaderns de vacances

EN VALENCIÀ, PENSA EN BROMERA